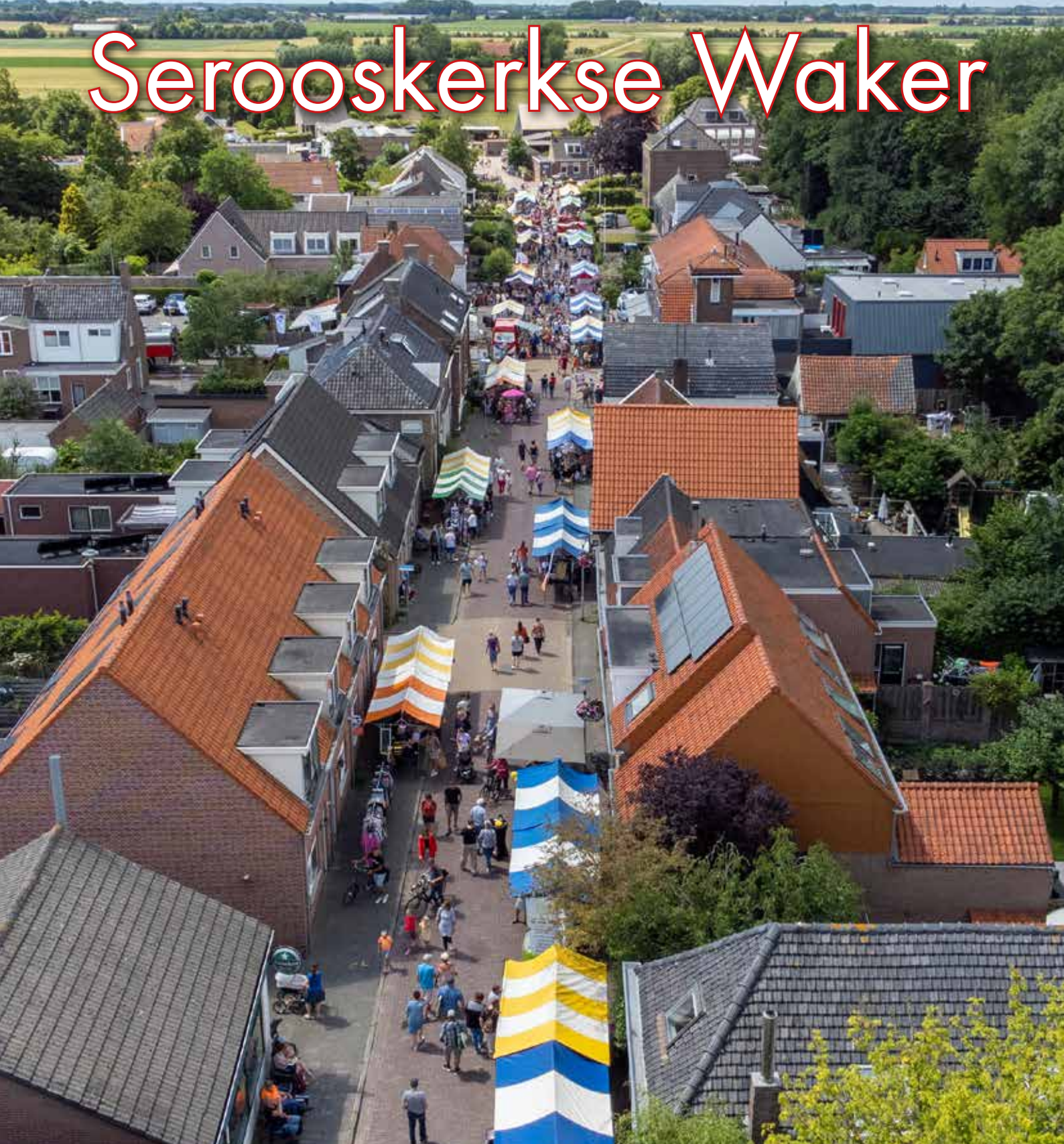

Serooskerkse Waker

nummer 116 | september 2022 | www.dorpsraadserooskerke.nl

De Serooskerkse Waker is een uitgave van Dorpsraad Serooskerke

Redactie

Bert Geleijnse
Torenstraat 45 | 06 10293814

Izaäk Geschiere
Bisschopstraat 39 | 06 40058014

Kopij naar: redactiedewaker@gmail.com

foto's: archief Frans van den Driest, Izaäk Geschiere,
Bert Geleijnse, Jacobine Vader, Wim van Haveren, Jan
Willem Janse, Anneke Brouwer, Marije van de Vreede,
Lama Haj Mahmoud.

Druk en lay-out:
Drukkerij van Keulen Oplage 430

Bestuur Dorpsraad Serooskerke

www.dorpsraadserooskerke.nl

Jan Kousemaker voorzitter
Bogerdweie 35 | 592770

Sander Lobbezoo secretaris
Torenstraat 49 | 06 30514275
bestuur@dorpsraadserooskerke.nl

Robbie Holmes penningmeester
Noordweg 18 | 06 48797487

Anneke Brouwer
Noordweg 69 | 435698

Izaäk Geschiere
Bisschopstraat 39 | 06 40058014

Manon Kluijfhout
Wilgenhoekweg 26 | 06 52301844

Yvonne Mesu
Noordweg 76 | 06 14982033

Leander Osté
Gapingsedreef 1 | 06 10896369

Jacobine Vader
Koepelstraat 23 | 0118 593725

Foto voorzijde: Jan Willem Janse

Colofon Inhoud	2
Bij dit nummer...	3
Wij praten u bij	4
Op weg naar Serooskerke 2.0 deel XIV	5
Kernwethouder voor Serooskerke Bert Tuk	6-7
Prijsvraag	7
Dames in Istanboel	8
Stroskerksedag 2022	9
Nieuws uit het Oude Brandspuithuis	10
Een veilige plek in de pastorie	11
Oekraïense kinderen op de Wegwijzer	12
Ellen Vel Tromp: "Die stralende gezichten...."	13
De kortste weg naar de liefde van de man is zijn maag	14
Recept van Lama - Moutabal	15
Voetbalkunstjes in de achtertuin	16
Zuunig en vò niks	17
Martin Sturm, biljartfenomeen	18-19
Een waterhuis met energielabel A	20
Een jaren 70 huis met energielabel A	21
Boerenprotest	22-25
Duofiets voor Serooskerke	26-27
Jeugdfonds Sport & Cultuur Zeeland	27
Speelplaatsen in Seroos	28-29
'Mister Zandput' houdt er mee op	30-31
Devrim Tanfer, de nieuwe beheerder van de Zandput	32
Herdenking Bevrijding Serooskerke	32
Lezers schrijven	33
Zandput kalender	34
Vergaderdata Dorpsraad	34
Wist u dat...	35

Lichtpuntjes

Heeft u het ook gelezen: 100 miljoen heeft Manchester United aan Ajax betaald voor voetballer Antony, die 230.000 euri per week gaat verdienen! Tenminste als de geruchten daarover juist zijn. Maar zelfs al zou dit bedrag niet kloppen, rekent u er maar op dat u en ik daar zelfs per jaar nooit aan toekomen. Onvoorstelbaar vind ik dit, buiten alle proporties.

Als even onvoorstelbaar ervaar ik het andere uiterste: mensen die alles achter zich gelaten hebben, gevlucht zijn, in ons land arriveren en dan geen dak boven hun hoofd hebben, geen bed en fatsoenlijk toilet en dus maar met 600 tegelijk in de buitenlucht moesten slapen bij Ter Apel.

Je zou van deze absurde tegenstelling cynisch, moedeloos of onverschillig kunnen worden.

Juist dan is het zaak om op zoek te gaan naar lichtpuntjes in je eigen omgeving: mensen, die zich inzetten voor de leefbaarheid van hun dorp of inspringen bij anderen die extra hulp of aandacht nodig hebben.

Gelukkig, die lichtpuntjes zijn wel degelijk te vinden en ze stralen u als het ware tegemoet vanaf de bladzijden van deze Waker. Lees maar over:

...een dorpsraad, die onvermoeibaar aandacht vraagt voor de leefbaarheid in ons dorp, onder meer in Serooskerke Oost.

...een kerkenraad, die de pastorie beschikbaar stelt voor vier jonge vrouwen, gevlucht uit Kiev.

...dorpsbewoners en kerkleden, die de pastorie compleet inrichten.

...oud-leerkrachten, die als vrijwilliger op de Wegwijzer les hebben gegeven aan kinderen uit Oekraïne

...een dorpsgenoot, uit Utrecht hier neergestreken, die buitenlandse vrouwen de kans geeft om stralende gastvrouwen te zijn op een wereldmaaltijd.

...diezelfde vrouwen, die uren in de keuken hebben gestaan om ons te vergasten op heerlijke, exotische gerechten,

...nog een dorpsgenoot, die zich met succes inzet om geld voor een duofiets bij elkaar te krijgen.

We hoeven onszelf niet collectief als dorp op de borst te gaan kloppen. Maar het kan wel helpen om te zien, dat ondanks wijdverbreid cynisme, onverschilligheid en uitsluiting, mensen in staat zijn tot humaniteit, ook al is het wellicht klein en lokaal.

Zoals in ons goede Serooskerke.

Wij praten u bij

Jan H.Kousemaker, voorzitter dorpsraad

Beste dorpsbewoners

Kopij moet vroeg ingeleverd worden in verband met de vakanties zodat ik mijn bijdrage al begin augustus aan het schrijven ben. Het is warm en kurkdroog, zojuist zijn er maatregelen afgekondigd om het waterverbruik te beperken. Dit hebben wij al lang niet meer meegemaakt en het ziet er naar uit dat dit onze toekomst zal worden. Toch lijkt het er niet op dat wij ons gedrag willen aanpassen ondanks het goede voornemen tijdens de corona periode. Consumptie van energie en water blijft maar stijgen en wij gaan weer collectief naar verre oorden op vakantie. Als wij verandering willen begint dat bij ons eigen gedrag en moeten wij niet wachten totdat de overheid of de natuur dit voor ons zullen regelen. Tot zover mijn hartenkreet. Wij gaan binnenkort ook toch maar even weg, een stukje fietsen op eigen spierkracht. Even wat energie opdoen voor het komende seizoen.

Als het goed is wacht ons een drukke periode. Het lijkt er nu sterk op dat voor het einde van het jaar het bestemmingsplan Oost gepubliceerd zal worden. Wij hebben met een kleine delegatie het eerste ontwerp stratenplan etc. gezien en ons commentaar gegeven. Hiermee is men verder aan de slag gegaan. Inmiddels is er een aangepast plan gepresenteerd, dat voor een belangrijk deel tegemoet komt aan onze bezwaren. Wij hebben nog wel wat opmerkingen ondermeer over de samenstelling van de woningen, die geprojecteerd staan. Wij zijn van mening dat er iets meer grotere twee- onder- één- kap woningen gebouwd moeten worden, omdat er al relatief veel kleinere woningen op Serooskerke beschikbaar zijn en de vraag naar grotere woningen groot is. Dit zal in september een vervolg krijgen. Inmiddels is duidelijk dat de school in 2025 gerealiseerd kan zijn (dit is een jaar opgeschoven). Een en ander is wel afhankelijk van het standpunt van de school, zij twijfelen en zijn opnieuw aan het nadenken over het al dan niet verruilen van de huidige locatie aan de Vroonstraat voor een nieuwe school in Oost. Wat ons betreft is dit een verrassende ontwikkeling.

Wij hebben officieel kennis gemaakt met het nieuwe college van wethouders. Tijdens een plezierig gesprek zijn aan de orde gekomen de speerpunten van het college waaronder het stimuleren van de woningbouw. De huidige plannen Serooskerke zullen voortvarend ten uitvoer gebracht worden. Het college wil op korte termijn onderzoeken op welke locaties extra nieuwbouw tot de mogelijkheid behoort. De locatie Molenweg is één van de opties die op kortere termijn gerealiseerd kan worden.

Zorg- en speerpunten

Als dorpsraad hebben wij onze zorgen/ speerpunten aan de orde gesteld, namelijk:

- Herinrichting dorpskern: al vele jaren een wens. De noodzaak hiervan werd tijdens de verkiezingsbijeenkomst door alle partijen onderschreven;
- Ontwikkeling van Oost volgens plan en nu wel voortvarend;
- Natuurspeeltuin in de Zandput in samenhang met herinrichting omgeving Zandput;
- Nieuwbouw verenigingsgebouw de Zandput;
- Voldoende woningbouw die aansluit op de woningbehoefte;
- Verkeersoverlast die ervaren wordt aan de Oostkapseweg/ Wilgenhoekweg.

Wij hebben onze zorg uitgesproken over het voortdurend vooruitschuiven van beslissingen waardoor onder meer de natuurspeeltuin niet van de grond komt en de herinrichting van de dorpskern nog steeds niet op de planning staat.

Ter toelichting hebben wij verwezen naar ons geactualiseerde dorpsplan.

Al met al een nuttige bijeenkomst die een vervolg zal hebben in september.

Naar aanleiding van klachten en onze wens om een natuurspeeltuin te realiseren hebben wij contact opgenomen met de betreffende ambtenaar. Momenteel is hij bezig met het afronden van een nieuw beleid ten aanzien van de speelvoorzieningen en wij hebben daarbij onze input gegeven. Inmiddels hebben wij wel aangedrongen op het herplaatsen van voldoende speeltoestellen.

Het volgende is nog vermeldenswaard:

- De werkgroep duurzaamheid heeft een voorlichtings-bijeenkomst georganiseerd die bezocht is door 25 mensen. Een aantal bedrijven heeft zich gepresenteerd.
- Het verplaatsen van de bushalte is in gang gezet. Het ontwerp van de aanpassing van de weg (draaipunt bus) en indeling halte is rondgestuurd.

Bij het uitbrengen van deze Waker is het normale leven weer op gang gekomen. Ik hoop dat iedereen met hernieuwde energie zijn of haar activiteiten kan voorzetten.

Op weg naar Serooskerke 2.0 deel XIV

Izaäk Geschiere

Het zwembad was net op tijd klaar. Mede dankzij het mooie weer zal er ongetwijfeld deze zomer een bezoekersrecord worden gevestigd. Maar hoe staat het met de ontwikkeling van de plannen voor Serooskerke Oost?

Op 12 juli heeft een delegatie van de Dorpsraad een eerste concept ontwerp van het stedenbouwkundig plan Serooskerke Oost met projectleider Daphne Haaze besproken. De Dorpsraad heeft een aantal kanttekeningen geplaatst. Onder andere bij het aantal te bouwen woningen. Er worden meer woningen gebouwd dan men aanvankelijk van plan was. Zo wordt volgens de gemeente gehoor gegeven aan de landelijke roep om meer betaalbare woningen te bouwen. Het plan is nu om 31 woningen te realiseren, een mix van alle typen woningen met meer aandacht voor betaalbare en levensloopbestendige huizen. Omdat de bouwkeuzes wat kleiner worden blijft toch het uitgangspunt om een groene wijk te creëren overeind.

Is basis voor bestemmingsplan

Het college wil op 29 september de raad voorstellen om het definitieve stedenbouwkundig plan van Serooskerke Oost vast te stellen. Dat plan was vanaf eind augustus in te zien op de website van gemeente. In het stedenbouwkundig plan wordt geregeld waar de bebouwing in het gebied komt en voor welke functie: MFA, reguliere en zorgwoningen. Welke types, plaats van het groen, de loop van de wegen. Het stedenbouwkundig plan is de basis voor het bestemmingsplan waarin bijvoorbeeld de hoogte van de goot en de nok en de plaats van het tuinschuurkje wordt geregeld. Het bestemmingsplan en beeldkwaliteitsplan worden na vaststelling van het stedenbouwkundig plan verder uitgewerkt.

Tijdens de ledenvergadering van de Dorpsraad op 11 mei is er met geïnteresseerden gesproken. Daar kwam

onder andere uit dat belangstellenden de voorkeur hebben voor levensloopbestendige patio-woningen, woningen met een achtertuin en dat jongeren ook liever een tuintje hebben dan een terras. De grootte van de vrije kavels is teruggebracht naar maximaal 800 m². Ook zal mogelijkheid voor cascobouw worden onderzocht. De gemeente selecteert de aannemer/projectleider voor de bouw van de woningen. De kopers van de vrije kavels kiezen hun eigen aannemer.

Samenwerkingskansen

In september is de selectie van architecten voor het ontwerp van de Multi Functionele Accommodatie (MFA) gestart. Uiteraard speelt de school daarbij een grote rol. De school heeft definitief gekozen voor nieuwbouw en is voornemens de intentieovereenkomst te tekenen. Natuurlijk zal er de komende 3 jaar nog veel overleg worden gevoerd met de partijen die een plekje willen krijgen in de MFA. De uitdaging is om afspraken te maken die in de praktijk werken. Er liggen samenwerkingskansen waarbij participanten elkaar versterken. Zo willen de cliënten van 's Heeren Loo, wiens dagbesteding een plekje krijgt in de MFA, meehelpen met onderhoudstaken van het onderwijs en het verzorgen van lunch voor medewerkers binnen het pand. Daarnaast kunnen cliënten van 's Heeren Loo voor fysiotherapie terecht bij de fysiotherapeut in het pand, kan de fitness de gymzaal huren voor groepslessen en zijn er wellicht ouders die komen fitnessen terwijl hun kind bij de kinderopvang verblijft.

Tenslotte.

Het college is voornemens om de optie nieuwbouw of renovatie van de Zandput snel te gaan onderzoeken. Dan komt er hopelijk ook meer zicht op de zo gewenste natuurspeelplaats!

Het Stedenbouwkundig plan is te vinden op www.veere.nl/maatschappelijke-voorzieningen

Kernwethouder voor Serooskerke Bert Tuk

Izaak Geschiere

Bert Tuk? Nog nooit van gehoord in Serooskerke. Klopt. Hij woont in Ouddorp en werd door het partijbureau van de ChristenUnie gebeld of hij belangstelling had voor een wethouderszetel in Veere. En dat had hij. Serooskerke kent hij van "er doorheen fietsen of omheen rijden". Bij dat fietsen is hem al wel opgevallen dat de Torenstraat echt aan een renovatie toe is. Waarvan akte!

Minigolf

Bert Tuk is 59 jaar oud, al ruim 33 jaar getrouwd, heeft 3 kinderen en 4 kleinkinderen. Hij was 25 jaar werkzaam in het bankwezen en toen ook daar "op afstand van de klant werken" zijn intrede deed, ging hij op zoek naar ander werk. Zonder raadslid te zijn geweest werd hem gevraagd wethouder te worden in de gemeente Goedereede met o.a. economie, cultuur en openbare ruimte in zijn portefeuille. Na de herindeling werd hij raads-

lid en fractievoorzitter in de nieuwe gemeente Goeree-Overflakkee en had hij werk op het gebied van cultureel erfgoed. Van 2014 tot 2020 beheerde hij samen met zijn vrouw een heel mooi stukje cultureel erfgoed: de minigolf in Domburg bij de watertoren. Ze bliezen de baantjes weer nieuw leven in en hadden zodoende 's zomers een ideale werkvakantie. Daarnaast deed hij advieswerk en schreef hij rapporten over herbestemming van cultureel erfgoed.

Nu is hij sinds 19 mei wethouder met onderwijs, sociaal domein, cultuur, cultureel erfgoed, Multi Functionele Accommodaties en volksgezondheid in zijn portefeuille. Uiteraard gaan er bellen rinkelen bij het noemen van onderwijs want hoe staat het nu met de besluitvorming over een nieuw te bouwen school? Hij hoopt dat het definitieve besluit bij het ter perse gaan van deze Serooskerkse Waker is genomen. En dat er dan een school wordt gebouwd naast een nieuwe gymzaal, energie-neutraal, wel iets kleiner dan het huidige gebouw, maar "een school die past in deze tijd met veel buitenruimte om natuurschool te kunnen zijn".

Hoe ziet zijn ideale MFA eruit?

"Een gebouw met een gezamenlijke entree voor de school, de gymzaal, fysio, fitness met een ruimte waar je wat kunt drinken, waar ook de bewoners van de zorgwoningen terecht kunnen. Met een parkeerruimte die efficiënt kan worden gebruikt".

Op welke gebieden wil dit college zich onderscheiden?

Bert Tuk: "We willen gemakkelijk bereikbaar zijn, laagdrempelig zijn. En duidelijkheid geven, ook wanneer niet iedereen daar even blij mee is. Werk maken van mogelijkheden die we zien." Een complicerende factor is het gegeven dat de gemeente met een bezettingsprobleem kampt. "Er is ook in gemeenteland een krapte aan personeel. Dat neemt niet weg dat we willen investeren in kwaliteit en bezetting." En nu maar hopen dat de vacature van kernambtenaar voor de kern Serooskerke snel wordt ingevuld.... Bert Tuk wil graag meedenken met de dorpsraad. Hij nodigt de dorpsraad uit om signalen die ze opvangen door te geven.

Communicatie

Is hij niet bang om een lading "shit" over zich heen te krijgen als er minder populaire beslissingen moeten worden genomen? "Ik heb een brede rug en heb geen echt nare ervaringen met opposanten.." In de PZC stond: "Ik

ben een man van verbinding." Hoe wil hij daar vorm aan geven? "Ik kan goed luisteren, heb redelijk wat mensenkennis en vind het belangrijk dat mensen naar elkaar luisteren en elkaar begrijpen ook als ze van mening verschillen. Daar wil ik me graag voor inzetten. Goed en tijdig communiceren is moeilijk maar noodzakelijk. Geen dingen voor je uit schuiven."

En er is tijd genoeg om goed te communiceren, zou je denken, want de komende vier jaar (ijs en weder dienende) is het college uitgebreid met een wethouder extra, nou ja, een 0,7 wethouder. Is dat meegaan met de landelijke trend? Bert: "Uitbreiding was echt nodig. Er is een veelheid aan onderwerpen, er is een bredere expertise nodig. Hopelijk leidt dit tot meer bereikbaarheid en een betere taakverdeling. De workload is best stevig."

Hoe is het om als CU'er te opereren in een rechts-liberaal college?

"Dat lukt prima, we hebben een coalitieakkoord en als college voer je uit wat de raad wil. Een mooi voorbeeld is het voorstel van het college om elk huishouden € 50,- toe te kennen vanwege de gestegen energieprijzen. De raad vond unaniem (!) dat mensen die minder te besteden hebben (tot 130 % bijstandsnorm) meerjarig moeten worden geholpen bij de bestrijding van de energiearmoede. Mensen ondersteunen die het echt nodig hebben, dus. "Daar gaan we nu aan werken. Een goede zaak."

PRIJSVRAAG

**Het wordt steeds concreter:
Er komt een nieuwe woonwijk
inclusief MFA ten oosten van Serooskerke.
Over een paar jaar vertellen mensen
Dat ze daar wonen.**

Waar?

**In Serooskerke Oost?
Zo'n mooie wijk verdient toch een mooie naam?
Een naam die meer aanspreekt, meer vertelt, bij de wijk past.**

**Daarom schrijft de Dorpsraad een prijsvraag uit:
Wat wordt de naam van deze nieuwe wijk?**

Mail uw suggestie met motivatie naar bestuur@dorpsraadserooskerke.nl

Dames in Istanboel

Narretje

Op zoek naar inspiratie is Nar het web ingevlogen. De eerste link kwam uit op 'de-Waker'. Niets. Een wit scherm. De tweede 'een-paar-huizen-beschikbaar'. Over de Woongaard. Niets. Wit scherm.

Nar raakte achterdochtig. Wat was er gebeurd? De Dorpsraad site gehackt? Nar's digitale medium gegijzeld? Dorpsraad-Serooskerke. Ja, Schouwen, die wel. Zonder toevoegingen dan, gewoon dorpsraadserooskerke.nl dus. Niets, wit scherm! Paniek dreigt toe te slaan. Ook geen boodschap van 'tijdelijk onderhoud' of zoiets. De Facebook pagina dan? Die is nog in de lucht, maar ja, wordt Nar daardoor geïnspireerd? Nou, toch wel.

Seroos heeft een kampioen ringrijder in huis, gefeliciteerd! De Noordweg is er slecht aan toe. Het asfalt he, voor aanwonenden zich aangesproken voelen. De Serooskerkse straten zijn in twee etappes geveegd, tussendoor het dorp verward achterlatend, Kunst- en cultuurroute (chapeau, organisatie!), jubilerende brandweermannen (petje af, heren!), weer een Stroskerkse dag na twee jaar, en wat een dag! O wacht, dit is wel een grote: Serooskerke-oost gaat bebouwd worden! Na jaaaaaaaren van overleg, inspraak, ideeën, beloftes (voor een dorpsgenoot reden om Serooskerke-oost 'het land van Ooit' te noemen) is er nu dan eindelijk een 'stedenbouwkundig plan'. Nog wel met het woord 'concept' er voor. Maar gelukkig: Nar krijgt net nieuws binnen (ja ja, Nar zit ondertussen als een spin, midden in het web!): Nar citeert: 'Wethouder Veere: genoeg gepraat. Nu gaan we bouwen, veel bouwen!' Kijk, daar houdt Nar van: niet lullen maar poetsen, zoiets. Alleen, Nar heeft deze wethouder nog nooit horen praten, eerlijk gezegd. Wat hem toch even terugbrengt naar dat verkiezingsdebat wat geen debat was. Deze wethouder zat niet achter de tafel van lijsttrekkers. Daar zat iemand anders, die heel goed kan praten. Dat roept toch de vraag op wie er nu eigenlijk praat, wie het voor het zeggen heeft, zozegd. Enfin. Heel anders trouwens dan een andere wethouder. Op een rotsblok posierend met de handen in de zakken! Dat straalt nou niet direct grote actiebereidheid uit. Handen uit de mouwen, liefst opgerold!

Heeft Nar zelf niks te narren? O jawel, er zijn best een paar dingetjes hoor. Op zoek naar een vakantieadres (geen zin in, maar ja, opdracht van vrouw Nar) zat ie op het net te speuren naar vakantiehuizen in Serooskerke (compromis met vrouw Nar). Komt ie erachter dat een hele nette woning in de Torenstraat als vakantie-woning wordt verhuurd! Hallo? Maar of de duvel er

mee speelt: dezelfde dag roep de 'bouwen bouwen!' wethouder dat hij ook dat aan gaat pakken! Nar is benieuwd hoe. Domburg blijft natuurlijk een uitzondering. Daar wordt elk nieuw huis gebouwd inclusief vakantie-woning. 'Dat moet zo blijven, dan kunnen de ouders op de boerderij blijven wonen'. Alsof iedereen op een boerderij woont.

Iets heel anders: Nar krijgt steeds meer het idee dat er twee, misschien wel drie of nog meer 'Nederlanden' zijn. Pardon? Laatst viel ie in een 'juicekanaal', en nee, dat is niet de verse sap tap bij de kruidenier. Nar weet nu ook wie Yvonne Coldemeijer is, ja ja. Maar het zal Nar aan zijn puntmuts roesten wat al die zongebruinde botoxhoofden, voorzien van hagelwitte gebitsrenovaties, uitvreten en met wie, waarom en hoe vaak. Nick en Simon uit elkaar? Heel fijn. André snuift? Nar heeft ook een loopneus. Kortom: blijkbaar is er een Nederland vol mensen waar Nar geen weet van heeft (en dat ook graag zo wil houden) en andersom. Toch best een beetje eng. Maar: zijn er dan misschien ook twee Serooskerkes? En dan bedoelt Nar niet de Schouwse naamgenoot. Zijn we echt Dubbelharten? Op het oog aardig en vriendelijk, maar uit het zicht toetsenterroristen die van alles op het net slingeren? Nar hoopt oprecht van niet.

De laatste, maar megagrote ergernis van Nar: het wer-

kelijk onzalige idee van het Veers bestuur om elke Veerse inwoner vijftig euro te geven! Omdat er meer ontvangen werd vanuit de overheid dan verwacht. 'Daar mag iedereen van profiteren'. Hallo? De bewoners van Veere zijn gemiddeld het rijkst van heel Zeeland! Als je mensen werkelijk blij wil maken, verdeel het dan onder degenen die (ver) onder dat gemiddelde zitten. Voor wie een dan forsere bijdrage echt een verschil zou maken.

Zo, dat is er weer uit. Nu kijken of die site alweer in de lucht is. Nee, nog steeds een wit scherm. Wat gebeurt er toch? Ja hoor: gehackt! 'Knappe dames uit Istanboel zoeken contact'. Dat kan, maar natuurlijk niet via Dorpsraadserooskerke.nl. Wordt aan gewerkt, en als u dit leest is alles misschien al weer opgelost. Dag dames in Istanboel!

Stroskerksedag 2022

Nieuws uit het Oude Brandspuithuis

Wim van Haveren

Afscheid

Zoals bekend wordt Het oude Brandspuithuis voor 100% gerund door vrijwilligers. Op donderdag 18 augustus hebben we afscheid moeten nemen van een enthousiaste vrijwilliger van het eerste uur: Sjaak Vermeulen. Sjaak was oud brandweerman/commandant van de Stads-gewestelijke brandweer Vlissingen Middelburg en oprichter van de Stichting Brandweerford 1937. We zijn dankbaar voor zijn inzet!

Uitbreiding Expositieruimte gereed

Dankzij de bijdragen van M&C Bouwsystemen bv (de werkmaatschappij ten dienste van Wervenhove), de Gemeente Veere, de RABObank en natuurlijk onze eigen bijdrage, kon de uitbreiding worden gerealiseerd.

Uitbreiding van de collectie

- Van onze Luxemburgse museumvrienden mochten we 2 caps, een baret en een boek over de geschiedenis van de Brandweer in Luxemburg ontvangen.
- Buurman Drukkerij van Keulen schonk ons 3D geprint model van het oude Brandspuithuis!
- Dankzij een sirene (zoals de witte schotels die nu nog in gebruik zijn) van de Veiligheidsregio kunnen we zien welke techniek er achter de "krakende" geluiden zit die ons elke 1e maandag van de maand laten schrikken.
- Een 70 jaar oude motorspuit, gebouwd door Van Bergen uit Heiligerlee (die ook kerkklokken goot) van brandweer Wemeldinge is opgehaald. Commandant Gijssels had de spuit 40 jaar in zijn garage bewaard.
- Een heel grote afbeelding van de Oostkapelseweg in vroeger tijden, gemaakt door Bram Louws, werd door zijn kinderen geschonken aan Het oude Brandspuithuis.

Steun Gemeente Veere

Door de beperkte openstelling i.v.m. de coronacrisis in 2020 en 2021 was een exploitatietekort ontstaan. Door de Gemeente Veere is e.e.a. gecompenseerd. Een mooie opsteker!

Jaarmarkt

Tijdens de drukbezochte Jaarmarkt van Serooskerke op Zaterdag 2 juli was het oude Brandspuithuis, dankzij een bijdrage van de actieve Ondernemersvereniging gratis toegankelijk!

Kunst- en Cultuurroute Midden Walcheren

Op 29, 30 en 31 juli bezochten een groot aantal liefhebbers tijdens de Kunst- en Cultuurroute de prachtige expositie van schilderijen van Simon Koole.

Benefietroute van Rotary en Lions

Zaterdag 27 augustus werden de deelnemers aan de Benefietroute (ter ondersteuning van de Stichting Kinderhulp met een project om minderbedeelde kinderen toch een fijne sinterklaasviering te geven), ontvangen in Het oude Brandspuithuis.

Koude Oorlog in de media

Op 22 en 23 oktober zal in de bunker bij Erfgoed Zeeland aan de Looierssingel in Middelburg aandacht worden besteed dit onderwerp. Omdat Het Oude Brandspuithuis over een bijzondere collectie B.B. materialen beschikt, wordt daar gebruik van gemaakt. Meer informatie vindt u op de daarvoor opgezette website: pa60cuba.nl

Een veilige plek in de pastorie

Bert Geleijnse

Ons leven nu is een lach en een traan, vertellen de Oekraïense zussen Julia en Katya en hun nicht Luba aan tafel in de pastorie van de kerk aan de Poortstraat. Sinds juli van dit jaar wonen zij daar samen met schoonzus Julia, die niet bij het gesprek aanwezig is, omdat ze moet werken. Alle vier zijn ze werkzaam in de horeca in Domburg en Oostkapelle.

Ze komen uit Kiev en zijn daar mede op aandringen van hun ouders weggegaan omdat het niet veilig meer was. Na enkele dagen in Duitsland zijn ze via Victoria - hun in Middelburg wonende landgenote - uiteindelijk in Serooskerke terechtgekomen. Daar heeft Maud Frederikze ze opgevangen, totdat ze de leegstaande pastorie konden betrekken. Daar kunnen ze in ieder geval tot eind van dit jaar wonen.

Twee kanten

Als de drie jonge vrouwen praten over hun verblijf hier, hoor je een verhaal met twee kanten.

Natuurlijk zijn ze blij en dankbaar voor wat ze hier krijgen aan steun en meelevens. Daarover zegt Luba: "Ik ben nu op een veilige plek en heb heel aardige collega's, die mij Nederlands leren." Ook Julia is maar wat blij dat ze werk heeft, "anders zou je maar depressief worden." Want dat laatste is die andere kant van het verhaal: het verdriet en gemis van familie en vrienden, die achter bleven. Ook al was dat een eigen keuze zoals bij hun ouders het geval was.

Desinformatie

Elke dag volgen ze het nieuws van de oorlog en staan ze door middel van hun mobiele telefoon in contact met familie en vrienden. Voor alle drie is de toekomst onzeker, teruggaan is nu geen optie, maar wanneer wel...? Dat weten ze niet, van hun ouders mogen ze in ieder geval nu niet komen: veel te gevaarlijk. Voor Katya komt daar nog bij dat haar echtgenoot in het leger zit, al maanden is haar telefoon het enige communicatiemiddel met hem. Via whatsapp kunnen ze elkaar zien en spreken, waarbij haar man niet over de oorlog mag spreken, dat is te gevaarlijk.

De vrouwen laten me foto's zien van hen met hun familie: vrolijk, lachende jonge mensen. Schrijnend, dat de situatie nu zo anders is. Bovendien heeft de oorlog niet alleen voor een fysieke verwijdering gezorgd. De desinformatie en propaganda van de Russische regering heeft mensen ook geestelijk uit elkaar gedreven. De vrouwen vertellen dat ook in hun familie goede contacten veranderd zijn in onenigheid, omdat de betrokken familieleden alleen dat geloven, wat Poetin zegt.

Julia, Katya en Luba zien wel dat de belangstelling in Nederland voor de oorlog in Oekraïne terugloopt, nu deze minder in het nieuws is. De mensen hier denken wellicht dat het minder erg is, maar de vrouwen weten wel beter door hun contacten met de mensen daar!

Kans

Hun leven hier lijkt hier het leven van alledag te zijn: werken, eten, slapen, andere mensen opzoeken, een keertje naar het strand. Maar normaal is het natuurlijk niet, vinden ze. Tegelijkertijd hebben ze een positieve instelling: ze voelen zich gesteund door de collega's op het werk en alle dorpsbewoners, die klaar stonden en nog staan om hen te helpen. Via hun werk en offline proberen ze de Nederlandse taal zich zo goed mogelijk eigen te maken. Julia tenslotte: "We krijgen zo onbedoeld ook de kans om een cultuur te leren, waar we anders misschien nooit aan toegekomen waren."

Oekraïense kinderen op de Wegwijzer

Izaäk Geschiere

Toen ik hoorde dat er een Oekraïense klas was op de Wegwijzer, werd ik nieuwsgierig. Hoe organiseer je dat, hoe slecht je de taalbarrière, wat voor lessen geef je en wie geeft ze? Ik stak mijn licht op bij Jacco Onderdijk, directeur van de school.

Eind februari dit jaar was er digitaal directeurenoverleg van de Primas-scholengroep. Bovenschools directeur Agnes de Jong stelde daar de vraag: "Wie van jullie zou een klas op willen gaan starten voor Oekraïense kinderen?" Op de Wegwijzer hebben ze een speellood dat niet echt frequent werd gebruikt. Jacco liet zijn hart spreken en gaf aan daarvoor open te staan.

Het team

Samen met Agnes de Jong is hij mensen gaan zoeken die in staat zijn om zo'n klasje te begeleiden. Ze vonden 2 oud-leerkrachten, Janneke en Wilma, de Serooskerkse Anastasia, moeder van een kleuter op de school, die tot haar 13de in Rusland heeft gewoond en dus in het Russisch kan communiceren met de kinderen en hun ouders. Tot slot Issam, die de nodige ervaring heeft met kinderen uit Syrië. Daarnaast komen er 2 keer in de week twee leerkrachten van de Primas om een les beeldende vorming en muziek/dans te geven. Samen draaiden ze de groep van 08.30 tot 12.00 uur. Als voorbereiding op het lesgeven is er diverse keren overleg geweest met het Taal Expertise Centrum uit Middelburg, want veel was natuurlijk nieuw voor alle betrokkenen.

Uiteindelijk telde het klasje 12 kinderen allemaal afkomstig uit de dorpen om Serooskerke heen.

Op 11 april kwamen de ouders met de kinderen naar school. Gespannen gezichten: je kind achterlaten op een school die je niet kent en waar ze je taal niet spreken. Anastasia speelde hier een heel belangrijke rol. Zij

kon de ouders bereiken, met ze in gesprek gaan. En ook de kinderen ontdooiden langzamerhand. De vertaalapp was een belangrijk instrument: inspreken in het Nederlands en dan hoor je de vertaling in het Oekraïens (als alles goed gaat). De app werd zo weinig mogelijk gebruikt, want één van de leerdoelen naast rekenen etc. is Nederlands leren.

Verschillen

Al snel bleek dat de onderwijscultuur in de Oekraïne nogal verschilt van die in Nederland. Daar is discipline en een autoritaire basishouding normaal. Het was ook voor de ouders wennen aan de ontspannen sfeer op de Wegwijzer, gericht op leren met plezier. De maanden tot de zomervakantie lag de nadruk op rust en veiligheid. Sommige kinderen hadden in de Oekraïne al het nodige meegemaakt en vaak waren hun vaders niet meegekomen naar Nederland. De kinderen misten hun vader en vriendjes/vriendinnetjes dan ook erg. Ze zagen de beelden van de oorlog op de Oekraïense TV. Hun wereld stond op zijn kop, heel veel was onzeker. Het resulteerde onder andere in een heel korte concentratieboog. Sommige gezinnen wilden graag terug zodra het kon, anderen hadden weinig meer in hun vaderland en wilden in Nederland een nieuw bestaan op gaan bouwen.

Op de Wegwijzer zaten de kinderen van groep 3 tot en met groep 8 bij elkaar. Na de zomervakantie zijn de kinderen naar de basisschool in het dorp waar ze wonen gegaan. Daar zijn ze ingestroomd in de groepen passend bij hun leeftijd. Tussen Nederlandse klasgenoten zullen ze zich de Nederlandse taal sneller eigen gaan maken. Een goede beheersing van het Nederlands is immers belangrijk voor hun verdere ontwikkeling op diverse gebieden. Op de Wegwijzer is daar een mooie basis voor gelegd.

Jacco: "Ik ben trots op de mensen die aan deze kinderen les hebben gegeven. Het heeft heel veel energie gekost en het is erg intensief geweest. Maar we hebben mooie dingen bereikt!"

Ellen VelTromp: "Die stralende gezichten...."

Bert Geleijnse

5 augustus jl. in de Johanneskerk: Wereldmaaltijd. Zo'n 60 Serooskerkenaren te gast bij 7 vrouwelijke dorpsgenoten, afkomstig uit verschillende landen. De dames hadden al hun culinaire talenten uit de kast getrokken en het werd een groot succes. Laat de foto's in deze Waker maar voor zich spreken.

Enkele dagen later hebben we even gebeld met initiatiefneemster Ellen Vel Tromp. Hoe kijkt ze op dit feestje terug?

"Heel blij en tevreden, ook al is het veel werk geweest om het allemaal voor elkaar te krijgen."

Ellen is 5 jaar geleden van Utrecht naar Serooskerke gekomen, van de hectiek van de stad, waar ze actief

was als vrijwilliger in het AZC naar de rust van ons dorp. "Wat ga ik nu doen?" vroeg ze zich af en vervolgens stelde ze zich beschikbaar als taalmaatje. Zo kwam ze in aanraking met Naima uit Ethiopië, die ze geholpen heeft o.a. bij de komst van haar kinderen naar Nederland. Van het een kwam het ander: op het schoolplein ontmoette ze meer moeders van buitenlandse afkomst. Gesprekjes daar leidden tot onderlinge contacten en bezoek aan elkaar.

Ellen: "Deze vrouwen zijn in hun cultuur altijd gewend geweest om voor grote groepen mensen te koken tijdens feesten en familiebijeenkomsten. Hun kooktalent en gastvrijheid inspireerden mij en dat bracht me op het idee van de Wereldmaaltijd. Voor het dorp koken dus. Op deze manier konden ze ook iets terug doen en ons als

dorp iets laten zien en proeven van hun eetcultuur."

De vrouwen waren direct enthousiast voor het idee. Toch heeft Ellen wel even een benauwd moment gehad toen enkele vrouwen leken af te haken, omdat ze familiebezoek kregen. En dat terwijl de aanmeldingen al binnen stroomden....

Gelukkig is alles op z'n pootjes terecht gekomen.

Met elkaar hebben de vrouwen na afloop alles opgeruimd en waren ze het er over eens: dit gaan we herhalen.

Wat is ze het meest bijgebleven? "Die stralende gezichten van de vrouwen en het gevoel van verbondenheid."

De kortste weg naar de liefde van de man is zijn maag

Bert Geleijnse

Op de Wereldmaaltijd in de Johanneskerk -zie elders in deze Waker - raak ik met Lama uit Syrië aan de praat over het verschil tussen de Syrische en Turkse baklava. Het enthousiasme, waarmee Lama over eten praat, maakt me nieuwsgierig en we spreken af dat ze me thuis meer zal vertellen over de Syrische keuken.

Kan ze goed koken?

Bij haar thuis legt Lama nog eens het verschil tussen Syrische en Turkse baklava uit. Het zit hem erin dat Turkse baklava zoeter is, te zoet naar haar smaak. Daardoor proef je niet meer de verschillende ingrediënten. Dat is ook wat ze in het algemeen van het Nederlandse eten vindt: niet lekker, want weinig of geen smaak en variëteit. "Het eten wordt in Nederland niet zo belangrijk gevonden, bij ons is het juist heel belangrijk. Onze maaltijden bestaan uit heel veel verschillende soorten en smaken en we besteden dus ook uren aan het koken."

Die "we" zijn de Syrische vrouwen en koken lijkt hen in het bloed te zitten. Lama: "Als een meisje bij ons gaat trouwen is een van de eerste vragen, of ze goed kan koken! Bijna alle Syrische vrouwen kunnen dat, ze leren het al van jongs af aan. Als jong meisje van 8 stond ik al bij mijn oma in de keuken."

Koken en eten is een soort levenskunst in Syrië, niet alleen voor de vrouwen, die uren in de keuken staan, maar ook voor de mannen, die 's avonds thuis van het werk komen.

Motaz, de echtgenoot van Lama, is het daar roerend mee eens. Voor hem is het heel belangrijk dat een maaltijd 'af' is: alle smaken en geuren, kruiden en ingrediënten, die bij een bepaalde maaltijd horen, moeten er ook zijn. Als iets er niet is, of niet de precieze smaak heeft, zegt hij het ook. "Ja, hij is heel kritisch op mijn koken", lacht Lama, "desnoods wordt er wat gehaald. Als het eten echt niet goed is."

Ik kan me dat bijna niet voorstellen bij deze vriendelijke, rustige man tegenover me, maar de andere kant is waarschijnlijk, dat Motaz de kookkunst van zijn vrouw zeer waardeert. "Want," zegt de goedlachse Lama "een gezegde bij ons is dat de kortste weg naar de liefde van de man zijn maag is."

Aandacht voor de maaltijd

Niet alleen smaak en variëteit zijn zeer belangrijk, ook het gebruik van de maaltijd zelf.

Lama heeft nog een ander gezegde: "Het oog eet voor de mond" ofwel: kijk goed naar wat op tafel staat en begin niet zomaar met eten, neem er de tijd voor. Proef goed wat er op die diverse schaaltes of kommetjes ligt

En ook daarin ziet ze wel verschil met de Nederlandse eetgewoonten. "Veel Nederlandse vrouwen werken, er is minder tijd om veel aandacht te geven aan het koken, maar ook aan de maaltijd zelf."

Olijfolie

Lama gunt me ook een kijkje in de Syrische keuken, waarvan bonen, erwten en linzen een belangrijk onderdeel vormen. Maaltijden worden rijk voorzien van kruiden en olijfolie. Soep en frites zijn altijd bijgerechten en geen hoofdgerecht zoals vaak in de Hollandse gezinnen.

"We kennen ook veel gerechten zonder vlees", zegt Lama, "dan is daar wel altijd olijfolie bij."

Een echt Syrisch gerecht zonder vlees is falafel: kikkererwten, vermengd met kruiden en als balletjes gefrituurd. Ze laat me ook een kleine courgette zien, gevuld met rijst, vlees en tomaten, die wordt klaargemaakt in tomatensaus.

Proeven?

Tot slot komt er een schotel op tafel met fatayer, een deeggerecht, dat bereid kan worden met verschillende ingrediënten: vlees, kip, spinazie, olijven, kaas.

Lama heeft een gerecht gemaakt dat er voor mij uitziet als pizza. Ze heeft er Hollandse en Syrische kaas en mozzarella in verwerkt. "Wil je proeven?"

Ik doe mijn best om te eten, zoals Lama en Motaz vinden dat het moet: rustig en met aandacht voor de smaak. Die smaak is overigens zonder meer perfect.

"Hier, neem nog wat mee voor Corrie, je vrouw..."

Recept van Lama - Moutabal

Ingrediënten:

- 2 grote aubergines
- 2 teentjes knoflook
- 1 kopje Griekse yoghurt
- 4 eetlepel tahin(sesampasta)
- 1 citroen
- Zout
- olijfolie

Hoe voor te bereiden:

Verwarm de oven voor op 250 c en bak de aubergine ca. 30 minuten in het midden van de oven. Controleer het met een hout prikker. Haal de aubergine uit de oven en laat het even afkoelen dan verwijder de schil. Doe het dan in een mengbeker.

Pel de knoflook en pers de citroen uit. doe ze dan in de mengbeker met de aubergine .

Pureer de aubergine met de staafmixer en meng tahin en yoghurt erdoor.

Breng de puree op smaak met zout en serveer in een schaal. Schenk de olijfolie erover.

Je kan het versieren met peterselie en granaatappel.

Opmerkingen:

Je kan courgette of rode bieten gebruiken in plaats van aubergine, dat geeft een andere smaak.

Je kan de aubergine, courgette frituren of BBQ.

Bij winkels die halal verkopen, kan je een pot kopen met gegrilde aubergine.

Voetbalkunstjes in de achtertuin

Bert Geleijnse

Waar een Wereldmaaltijd niet toe kan leiden: Drie jonge balgoochelaars in onze achtertuin! Zaid (14), Murad (15) en Jafer (13) willen na het interview voor de Waker best wel poseren, maar dan graag van ieder apart een actiefoto- met -de- bal.

Tijdens de wereldmaaltijd had ik hen gevraagd om een gesprekje voor de rubriek Jongeren in Serooskerke. Na een lichte aarzeling ("wat gaat u ons dan allemaal vragen?") zeiden ze volmondig ja en dus volgde op een warme zomeravond een ontmoeting met drie vrienden, wiens droom het is profvoetballer te worden.

De broers Murad en Jafer zijn 4 jaar geleden uit Ethiopië hierheen gekomen, de uit Syrië afkomstige Zaid woont hier nu 6 jaar. Ze voelen zich Nederlander maar toch ook nog wel Ethiopiër of Syriër.

"Ik voel me vooral Nederlander omdat ik elke dag naar school moet" zegt Murad, die in de kaderklas op CSW Toorop zit, lachend. Zaid en Jafer knikken.

De jongens vertellen, dat ze in hun land niet of nauwelijks naar school gingen. Jafer: "Als je een toets had, dan moest je wel, maar voor de rest werd er niet opgelet." Zaid: "Dan belde je op en zei dat je niet kon komen en dan was het goed."

Murad: "Dat is hier wel anders, je krijgt een boete als je wegblijft van school. Dat vind ik ook goed, want het is belangrijk dat je leert en niet zonder diploma blijft zoals veel van onze ouders."

Murad vindt school en leren plezierig, hij doet het graag. Tijdens de lockdown miste hij dan ook echt de school. Zaid, derde klas kader eveneens CSW, is minder enthousiast over leren, hij vindt het maar saai.

Voor hem was de coronatijd wel relaxed: thuis blijven van school en digitaal je huiswerk doen, een stuk gemakkelijker en je kon ook nog eens wat anders tussendoor doen.

Jafer hoort het lachend aan, hij doet de Havo, aan het CSW Van de Perre.

Met z'n drieën vormen ze een echte vriendengroep. Waar kennen ze elkaar van? Via school, hun moeders en ...voetbal. Alle drie zitten ze op VV Serooskerke, Murad en Zaid samen in het jeugdelftal onder de 17, Jafer speelt een elftal lager. Zaid mag bij dat elftal straks hulptrainer zijn en dat gaat hij dan samen met Murad doen. "Dan gaan we je straks eens even lekker afmatten met looptraining," plagen ze Jafer, die daar wel om kan lachen.

En ja, ze willen alle drie profvoetballer worden. Want wat is nu mooier dan iets wat je heel graag doet, dus je hobby, tot je beroep maken.

"En als dat niet lukt, wil ik naar het CIOS" zegt Murad. Maar dat is allemaal voor later, voorlopig eerst opgroeien in Serooskerke. Op zich vinden ze het dorp wel ok, "Lekker makkelijk, alles dichtbij." Ook wel rustig en veilig, vindt Jafer.

Maar Serooskerke is ook wel wat saai en als je een carrière wilt in voetbal, moet je toch ergens anders zijn volgens Murad. Er is ook niet alles te koop en als het er wel is, is het een stuk duurder dan in de stad. Zaid: "Ik moest hier voor een zwembroek 30 euro betalen, die kan je in Middelburg goedkoper krijgen."

Krijgen ze ook met discriminatie te maken? Niet echt. Als op school of op de voetbalvereniging wel eens opmerkingen over hun afkomst worden gemaakt, is het veel meer als grapje bedoeld. Zaid vindt het alleen niet leuk, als iemand met zo'n 'grap' blijft doorgaan, terwijl niemand er om lacht.

Dan: op de foto! Hoe willen ze het hebben? Graag met een bal erbij en dan niet alleen een groepsfoto, maar ook individuele actie. Zo gebeurt dat. Bedankt jongens, het was gezellig.

Zuunig en vò niks

Jan Zwemer

Ze zoue ondertussen glád modern weze! Mien oom en tante die as zò allemènsiglijk zuunig waere dat ze, as 't kon, kort nè mekaore nè de WC goenge omdat dat spoelwaeter uutsaerde. Die mènsen bin a jaeren uut den tied, mae de tied eit ulder geliek gegee: zuunig – da's wì modern!

Ik è dat zelf ook aoltied gevonde, dat 'zuunig' nie verkeerd is, maer eigenlijk juist goed. De ouwere onder julder begriepe dat wè, toch? Of bin ze op Stroskèrke ook aol gewend gerocht an aol de luxe ('den 'oogmoed', zeide mènsen 100 jaer terug!) van de leste zòvee jaeren?

Affijn, vò mien is 't in elk geval zò en uiteindelijk is 't vò jen eige ook makkelijk – en nie alleên vò 't milieu en zò. Een bitje wat achter den 'and 'ebbe omda je nooit kan wete wanneer at er mal'eur opdoet. Da geeft een veilig gevoel. Dat moet in een durp mee vroeger vee kleine boeren toch anspreke, is 't geên waere?

Trouwens, julder wete toch ook wè dat een 'eêl deêl belangrieke diengen glád geên geld koste? Rust, gezellig'eid, een leutig praotje, da kost meêstal niks. Humor en van de natuur geniete ook a nie.

Wete je wat, ik laete julder achter mee nog een paer haiku's, je weet wè: van die gedichten uut Japan, die volgens bepaelde regels geschreve moete weze.

Geniet ervan, je kriege ze gratis:

'Of 't er eên bie zit',
zeide de wolkenkieker,
'die a 'k a kenne.'

Sollicitere
as leerlingverkoper mee
of zonder streepje

'Schol 't een bitje, of
is dat een domme vraege?'
De scholekster knikt.

Kiek weet je. Dan 'ebbe je wat om over nae te dienke.
Da kost ook niks ee.

ZAID

JAFER

MURAD

Martin Sturm, biljartfenomeen én Nederlands Kampioen

Wim Dekker

Dat Serooskerke een sportief dorp is mag nagenoeg bekend zijn. Veel dorpelingen houden zich bezig met sport. Er wordt onder andere gevoetbald, gefietst, hard gelopen, gegymnastiekt, gebiljart en er zal zeker ook wel gedamd en geschaakt worden. Voor de meesten geldt dat het plezier voorop moet staan en de prestatie daarom vaak bescheiden blijft. Regionaal blazen we ons partijtje nog wel mee, maar nationaal waren er nog niet veel Serooskerkse successen te registreren. Maar sinds maart dit jaar is daar verandering in gekomen en hebben we met Martin Sturm een heuse Nederlandse kampioen in ons midden. Ik ben heel benieuwd naar het verhaal achter dit succes en welke weg Martin heeft afgelegd om tot deze unieke prestatie te komen.

Op zolder

Om maar met de deur in huis te vallen, vraag ik Martin waar het zaadje van het biljartvirus geplant is. In mijn beleving is de enige plaats waar je met biljarten in aanraking komt, de militaire dienst! Maar daar heeft hij niet in gezeten. "Dat is de schuld van mijn vader," legt Martin lachend uit. Vader Gilles, die meeluistert, knikt. "Mijn vader had een biljart op zolder en bracht daar vele uren door. Nieuwsgierig als ik was, wilde het ook wel eens proberen. Ik was vijf jaar, ik moest dus op een krukje gaan staan, anders kon ik er niet bij. Van hem en mijn opa, die ook heel goed kon biljarten, heb ik dus de eerste beginselen van het edele spel met de ivoren ballen geleerd." Naast het biljarten was Martin trouwens een verdienstelijk voetballer bij de lokale vereniging en doorliep er alle jeugdelftallen. Op latere leeftijd noopten blessures hem echter te kiezen voor het minder blessuregevoelige biljartspel.

Dure keuen

Inmiddels is de biljarttafel van zijn vader naar beneden verhuisd. Gilles heeft een aparte kamer aan zijn huis gebouwd en ingericht als biljartzaal, trofeeën van vader en zoon, sieren de wanden. Twee lampen zorgen niet alleen voor het licht, maar houden door uitstralende warmte ook de leiplaat onder het "laken" op de juiste temperatuur. Belangrijk voor de rolsnelheid van de ballen. Ook een viertal keuen staan langs de wand, keurig in het gelid. Maar Martins wedstrijdkeu staat er niet tussen. Op mijn verzoek haalt hij hem uit een speciale koffer waarna hij hem voorzichtig in elkaar schroeft. De vraag hoe duur nou zo'n wedstrijdkeu is, beantwoordt hij met wat schroom: "Deze is niet zo duur, die is maar ongeveer € 1.000,- euro. Maar er zijn keuen die daar een veelvoud van kosten."

Balletje stoten in de Zandput

Nu ik weet hoe hij aan zijn passie voor het biljarten is gekomen, wil ik heel graag van hem horen hoe hij nu Nederlands kampioen is geworden. Daarvoor krijg ik eerst een lesje hoe de Nederlandse biljartwereld in elkaar steekt. Net als bij het voetballen zijn de biljartverenigingen ingedeeld in klassen. Vierde-, derde-, tweede-, eerste- en hoofdklas. Daarboven heb je nog de extra-klas, zeg maar de eredivisie. Daarin spelen de beste biljarters die ook op Champions League niveau hun partijtje meeblazen. Een bekende speler daarin is bijvoorbeeld Dick Jaspers, die een meer dan ruim belegde boterham aan het spelletje verdient.

Martin speelt in de hoofdklas bij Lewedorps Biljart Vereniging De Goede Verwachting (hierna te noemen LBV). Uiteraard stoot hij ook nog wel eens een balletje in de Zandput, bij de lokale biljartvereniging, maar dan puur recreatief. Want onze lokale biljartspelers acteren helaas niet op clubniveau. Individueel wordt er ieder jaar een nationaal kampioenschap gespeeld, waaraan de beste spelers van hun club mee mogen doen. Eerst spelen de deelnemers van hun eigen district. Voor Martin is dat Zeeland uiteraard, waarna de beste drie naar de regiofinale van Zuid-Nederland mogen.

Martin begon het Zeeuws Kampioenschap goed, hij speelde een thuiswedstrijd, het kampioenschap werd gehouden op de tafels van LBV. Tot zijn eigen verwondering ging het buitengewoon goed en hij plaatste zich moeiteloos voor het districtskampioenschap. Met acht spelers die elkaar in drie dagen bekampen, maken ze onderling uit wie naar het Nederlands Kampioenschap mag. 'Ik schatte mijn kansen niet erg hoog in, ik ben echt een outsider,' vertelt hij. "Maar op vrijdag won ik mijn eerste twee partijen en dan ga je toch met meer zelfvertrouwen de volgende dag tegemoet."

De titelstrijd

Op de volgende dagen weet hij zijn leidende positie te behouden en wat hij nooit had verwacht is werkelijkheid geworden. Hij mag meestrijden om de Nationale titel. Die wedstrijd wordt gehouden in het weekend van 29 maart in Boxtel. Samen met zijn meest trouwe supporters, vader en moeder Sturm, boekt Martin een kamer om zich in alle rust voor te kunnen bereiden op die titelstrijd. "Rust is belangrijk, ik moet niet te veel aan mijn hoofd hebben in zo'n toernooi," zegt hij. Vrijdags speelt hij twee wedstrijden en weet die ook weer te winnen. "Dan ga je toch lekkerder slapen, dan wanneer je ze

verliest." Helaas verliest hij op zaterdag twee van zijn drie wedstrijden. Maar omdat ook de tegenstanders punten hebben laten liggen hebben vijf biljarters zondag nog kans op de titel, onder wie Martin. De eerste wedstrijd wint hij en moet dan zijn allerlaatste partij ook zien te winnen om kampioen te worden. Zijn tegenstander laat geen middel ongebruikt om Martin uit zijn concentratie halen. Tijdrekken, lawaai maken met een koffiekopje, praten tegen de scheidsrechter, die hem zelfs

een officiële berisping geeft. Maar juist onder moeilijke omstandigheden komen zijn sterkste eigenschappen hem te hulp. Hij beschikt namelijk over een uitstekende wedstrijdmentaliteit, doorzettings- en concentratievermogen. "Zijn gedrag motiveerde mij alleen maar om hem te verslaan, ik zou en moest van die kerel winnen," zegt hij nu. Onder grote druk blijft Martin stoïcijns en sluit beheerst zijn partij winnend af. Hij was daarmee de eerste Zeeuw ooit die Nederlands Kampioen in een Hoofdklasse werd.

Op mijn vraag of hij daarmee zeker wel rijk en beroemd is geworden, moet hij lachen. "Het heeft me alleen maar geld gekost en de volgende dag stond ik gewoon weer tegels te zetten hoor." En zo ontcrachtte hij onmiddellijk mijn beeld van het luxe leventje dat een sporter leidt na het behalen van een nationale titel.

"Nog even terug naar je voetbalcarrière, Martin. Zou het kunnen dat je keuze voor het biljarten de voetbalvereniging Serooskerke misschien wel het tweedeklasserschap heeft gekost?" "Ach, ik speelde slechts in het zesde hoor, maar..... ik schopte ze er wél in," besluit hij met een knipoog en een glimlach.

Een waterhuis met energielabel A

In 2010 kochten Anneke en Arjan Brouwer hun huidige woning aan de Noordweg. De karakteristieke gebroken kapwoning was gebouwd in 1920 en was nog in originele staat met zoute muren. Geen isolatie, nagevoel geen dubbele beglazing en een cv ketel van 25 jaar oud. Nu is het een huis met het energielabel A.

Ze woonden in Middelburg, in een huurhuis. Ze wilden graag wat kopen maar zagen een nieuwbouwhuis in een nieuwbouwwijk niet zitten. En toen kwam Noordweg 69 in beeld. Leuk huis, gedateerd maar er was wel wat leuks, origineels van te maken, zagen zij. En na wat bieden en loven, kochten ze het. Hier volgt het verhaal van de verbouw.

Boven

Arjan had net zijn studie commerciële economie afgerond en had een baan als vertegenwoordiger bij Raab Karcher Roosendaal, leverancier van bouwmaterialen. Hij was dus geen bouwvakker met twee rechtse handen die van alle markten thuis is. Hij ging te rade bij familie, vrienden en vakmensen en maakte een plan. Eerst werden alle tussenwanden op de bovenverdieping gesloopt omdat ze boven een grote slaapkamer en badkamer wilden maken. Ze besloten om te werken volgens het toen geldende bouwbesluit voor de nieuwbouw. Dat vormde de basis voor de te kiezen bouwmaterialen zoals de isolatie van het dak. Met metal stud profielen werden nieuwe wanden gecreëerd. Op mijn vraag of ze een aannemer in de arm hebben genomen is het antwoord:

“Nee, we hebben alles in eigen beheer gedaan. Er zijn veel mensen geweest die ons hebben geholpen, soms in eerste instantie zelfs gratis. Voor je eerste huis help je elkaar, zo doe je dat op een dorp. Wij deden het vele domme, simpele werk, zoals isoleren en voerden bijvoorbeeld al het puin af naar de milieustraat.”

Beneden

Toen de wanden boven waren aangebracht hebben ze de benedenverdieping aangepakt. Ze legden 12 cm dik tempex (EPS) op een bed van zand en daar bovenop ligt de betonvloer en de buizen van de vloerverwarming in de smeervloer. De volledige isolatieschil is aangebracht in voorzetwanden voor de bestaande binnenmuren. Het huis is dus wat kleiner geworden. Tussen de nieuw aangebrachte binnenwand van 10 cm en de oude (zout) muur is er 1 cm ruimte; er is dus geen direct contact. De vergrote uitbouw beneden met de keuken en bijkeuken is op dak en wand geïsoleerd met PIR platen. Na anderhalf jaar breken en bouwen waren ze klaar. Voorlopig.

Weer naar boven.

In 2016 hebben ze kunststof kozijnen laten zetten en hebben ze boven uitgebouwd en twee slaapkamers voor hun zonen geconstrueerd. Arjan en Anneke hebben nu een comfortabel, eigenzinnig huis waar ze met plezier wonen.

Het vervolg

Vloerverwarming betekent doorgaans dat je dan ook voor een warmtepomp gaat. Arjan: “We hebben in 2011 nog een gewone HR ketel aangeschaft, want een luchtwarmtepomp was toen nog niet echt in beeld. We hebben zelfs op aanraden van een installateur nog een stel radiatoren laten plaatsen, die we nooit gebruiken. Maar we zijn wel blij dat we toen hebben gekozen voor vloerverwarming want daarom kunnen we nu kiezen

voor een hybride luchtwarmtepomp.”

Die is inmiddels besteld. Ze verbruiken nu met hun gezin dat woont op 130 m² vloeroppervlak ongeveer 1400 m³ gas. Daar zal de warmtepomp ongeveer 85% vanaf halen! Dan komen de 8 zonnepanelen op het dak ook goed van pas, want deze warmtepomp verbruikt wel ca. 1800 kWh stroom per jaar. Ze gaan dus niet van het gas af maar wel naar een zeer stevige gasbesparing

De kosten.

Wat heeft die isolatie extra gekost? Moeilijk te berekenen omdat ze alles in eigen beheer hebben gedaan en Arjan via zijn werk goedkoop aan restpartijen van bijvoorbeeld isolatiemateriaal kon komen. Hij schat dat ze zonder die meevallers zo’n €10.000,- extra kwijt waren geweest. De warmtepomp die is besteld kost €5200,-. Bij aanschaf komt iedereen in aanmerking voor een ISDE subsidie en dan komt de aanschaf en installatie neer op netto €2700,-. Dat is niet gek. En is er dan geen geluids-overlast voor de burens? Arjan: “De unit buiten maakt het lawaai van een afzuigkap op standje één als hij in bedrijf is, dat valt mee op 3m hoogte in de buitenlucht”

Tips?

“Als je verbouwt, als allereerste goed isoleren want het ligt maar één keer open. Kijk naar logische verhoudingen tussen wand, dak en vloerisolatie. En kijk ook naar de bouwfysische kant. Belangrijk om dit goed te onderzoeken als je je bestaande isolatielaag gaat upgraden van bijvoorbeeld je dak”

Een jaren 70 huis met energielabel A

Izaak Geschiere

Ook aan de Noordweg, kocht Robbie Holmes in 2007 een rijtjeshuurhuis dat in 1972 was gebouwd. In 2015 begon hij samen met Ilona serieus aan de verduurzaming van hun huis. Eerst werd al het enkel glas vervangen door het dikste dubbel glas dat in de sponningen paste. Robbie: “De kozijnen waren en zijn nog perfect in orde, die handhaven vind ik ook een vorm van duurzaamheid.”

In 2019 volgde de grote klapper. Ze schaften 12 zonnepanelen aan, die aardig wat meer elektriciteit leveren dan ze gebruiken. Ook ontdekten ze dat de spouw niet was geïsoleerd. Nadat ze die hadden laten volspuiten merkten ze direct dat er ook veel minder verkeerslawaai binnen kwam.

Isolatievlokken

Onder de vloer hebben ze geen kruipruimte dus die konden ze niet aanpakken. Het dak uiteraard wel, maar ze hebben er voor gekozen om dat niet te doen. De bergzolder, te bereiken met een vlizotrap, laten ze warm of koud. Maar de zoldervloer daaronder hebben ze geïsoleerd. De ruimte van 18,5 cm tussen de balken is volgespoten met isolatievlokken, dezelfde als in de spouw. Robbie heeft zich in alle bochten moeten wringen om ervoor te zorgen dat de vlokken niet ontsnapten door een vergeten gaatje.

De oude VR-ketel is enkele jaren na aankoop van hun huis vervangen door een nieuwe HR cv-ketel. Daarnaast hebben ze een nieuwe keuken met een inductie kookplaat, waardoor gas alleen nog wordt gebruikt voor het verwarmen van water om te douchen en de cv.

Kosten?

Aan de spouw, de zoldervloer en de zonnepanelen waren ze ca € 7.000,- kwijt in 2019. Daar hebben ze al veel van terug verdiend. Ze gebruiken nog een kleine 1000 m³ gas per jaar. Ze prijzen zich gelukkig dat ze begin 2022 nog een driejarig contract af konden sluiten tegen het tarief van december 2021. Zodoende blijven hun energiekosten de komende 2,5 jaar zeker betaalbaar.

Tip?

Robbie: “Mijn tip voor iedereen die nog moet beginnen met verduurzaming..... doe het nu! Met name de spouwmuurisolatie vind ik heel fijn, die leveren naast een besparing ook veel comfortverhoging op qua geluid.”

Boerenprotest

Frans van den Driest

De Provinciale Zeeuwse Courant van 23 juni 2022 kopte: 'Zeeuwse agrariërs trekken massaal op naar boerenprotest in Stroe.' Deze kop sloeg op het protest van boeren tegen het stikstofbeleid van de overheid, een dag eerder.

Hoeveel boeren uit Serooskerke aan dit protest hebben meegedaan is mij niet bekend, maar dit boerenprotest deed me denken aan een ander protest van boeren in 1814. Hieraan namen ook boeren uit Serooskerke deel. De oorzaak had niets met stikstof te maken maar alles met de Franse bezetting.

Boerenopstand 1814, tekening uit Zeeuws jaartallenboek in prent, C.J. Christiaansen

Terug in de tijd

De Nederlanden waren al sinds september 1793 in oorlog met Frankrijk. Begin 1795 trokken Franse troepen van Napoleon en Nederlandse patriotten massaal de Nederlanden binnen. Op 19 januari 1795, een dag na de vlucht van stadhouder Willem V, riepen ze in het stadhuis van Amsterdam de Bataafse Republiek uit. Napoleon erkende de Bataafse Republiek en als tegenprestatie kreeg hij onder andere het recht de haven van Vlissingen te gebruiken en er een garnizoen te legeren. Om de Franse invloed op de Republiek te vergroten, stelde hij in 1804 een eenhoofdig bestuur in onder leiding van raadspensionaris (vergelijkbaar met minister-president) Rutger Jan Schimmelpenninck.

De Fransen zetten Schimmelpenninck in 1806 af vanwege onvrede met zijn beleid. De broer van Napoleon, Lodewijk Napoleon, werd als koning van het Koninkrijk Holland aangesteld. Napoleon was ook ontevreden over het bewind van zijn broer en hij zette hem in 1810 af en lijfde Nederland in bij het Franse keizerrijk.

In november 1813 verjoegen geallieerde troepen een groot deel van de Fransen uit Nederland, maar Zeeland bleef bezet. Er waren op Walcheren zo'n zevenduizend Franse manschappen, waar generaal Jacques Laurent Gilly het bevel over voerde. Ook in Serooskerke waren Franse soldaten gelegerd. Op de boerderij 't

Hooiperk (Kleine Putweg) was in de schuur een ruimte, die inwoners van Serooskerke de Franse koesjé noemden (Coucher = slapen, nachtverblijf). Het was dus de slaapplek van Franse soldaten.

Geruchten op Walcheren

Op 20 en 21 november 1813 ging op Walcheren het gerucht dat de legers van Pruisen en Rusland al in onze noordelijke provincies zaten. Een ander gerucht was dat de burgers in Holland tegen de Fransen in opstand waren gekomen en dat de Fransen op 26 november Holland zouden verlaten. Men hoopte dat het waar was en dat Walcheren binnenkort ook aan de beurt zou zijn. In Zeeland maakten de Fransen bekend dat die zogenaamde opstand in Holland slechts verzinsels waren. Om te voorkomen dat de inwoners op Walcheren zouden horen dat de Fransen zich terugtrokken, gaf Pierre Joseph Pycke opdracht alle brieven en dagbladen op het postkantoor van Middelburg in beslag te nemen. Bovendien werd alle correspondentie met Holland streng verboden. Pycke was prefect van het Franse departement Monden van de Schelde met standplaats Middelburg. Deze functie is te vergelijken met die van Commissaris van de Koning in de provincie Zeeland. In een dagorder stond dat de Zeeuwse eilanden in staat

Borsboom, Nicolaas, predikant te Serooskerke (W) van 1802 - 1824

van beleg waren en dat: 'Ieder persoon, die door woorden of door het verspreiden van schrikverwekkende geruchten tot een opstand mogt aanzetten, oogenblikkelijk zal worden gevat, naar het hoofdkwartier worden gebracht en binnen 24 uren door eene militaire commissie worden veroordeeld als oproermaker.' Verder was het verboden in openbare of geheime verenigingen en sociëteiten samen te komen. In koffiehuzen of herbergen mochten geen gesprekken gevoerd worden die verdacht waren.

Eisen

In een dagorder van 22 november 1813 gelastte generaal Gilly, dat hij de volgende dag 220 bemande wagens met paarden in Vlissingen nodig had. Elke gemeente op Walcheren moest een aantal bemande wagens

Franse troepen, tekening uit Zeeuws jaartallenboek in prent, C.J. Christiaansen

met paarden leveren. Een paar dagen later werden 500 arbeiders geprest om de fortificaties bij Vlissingen te versterken. Later werd hun aantal op 800 gebracht. In een andere dagorder staat dat de Franse bezetter vanaf 25 december 1813 dagelijks over 100 bemande wagens met paarden wilde beschikken voor het vervoer van allerlei voorwerpen. De boeren moesten zich op het Molenvater in Middelburg melden. Dit bevel is tot in maart 1814 van kracht geweest.

Op 3 januari 1814 was er een bevel van prefect Pycke, waarin hij alle boeren op Walcheren gelastte hun vee binnen de vestingen van Veere en Vlissingen te brengen. Boeren uit Serooskerke moesten hun vee in Veere onderbrengen. Wie hieraan niet voldeed, riskeerde het in brand steken van de woning.

Voor de burgemeester van Buttinge, de heer J. Noels was de grens bereikt. Hij vond dat de boeren in zijn gemeente de Fransen wel genoeg ter wille waren geweest, zonder dat er een geldelijke tegemoetkoming tegenover stond. Sinds 5 december 1813 hadden de boeren geen 'tegoedbon' meer gekregen voor hun geleverde goederen en werkzaamheden aan de Fransen.

Hierop kondigden de Franse bezetters onmiddellijk een nieuwe dagorder af. Hierin stond: Een gemeente die weigert te helpen bij de verdediging van Walcheren of weigert goederen te leveren die door de krijgsmacht worden gevorderd, wordt als een vijandelijk gebied beschouwd. Een speciale eenheid van de Fransen, de Mobile Kolom, moest bij gemeenten die niet aan hun verplichtingen voldeden 'het dubbeld (twee keer zoveel) doen wegnemen.' Bovendien moest de eenheid 'zich aanstonds naar de Gemeente Buttinge begeven en derzelve grondgebied niet verlaten, voor dat het dubbeld van het contingent fourage (hoeveelheid hooi en stro), dat aan dezelve is toegewezen, geleverd zal zijn' Burgemeester Noels werd uit zijn ambt gezet.

Wapenbezit

Om een opstand onder de bevolking op Walcheren te voorkomen, kregen op 11 februari 1814 de inwoners te horen dat alle geweren en pistolen binnen 24 uur ingeleverd moesten worden.

Diezelfde dag vertrokken vanuit Middelburg een veertigtal Franse soldaten onder leiding van een kapitein naar Brigdamme en St. Laurens. Ze gingen op zoek naar wapens bij boeren. In Brigdamme splitste de groep zich in tweeën. De ene helft ging in Brigdamme op zoek en de andere helft in St. Laurens.

Ondertussen ging in de wijde omgeving het verhaal dat er vanuit Middelburg Franse soldaten onderweg waren om vee te vorderen. In Serooskerke had men dit ook gehoord en boeren uit deze gemeente kwamen op het erf

Gilly, Jacques Laurent, 1769 - 1829

van boerderij 't Huys OM (Hondegemsweg) bij elkaar om te beraadslagen. Ze besloten de strijd met de Franse soldaten aan te gaan. Een aantal omstanders gaf hen de raad hier niet aan te beginnen. Er waren boeren die naar huis gingen, maar een groep van vijftig personen bleef bij hun voornemen en gewapend met hooivorken en ander landbouwgereedschap gingen ze richting St. Laurens.

St. Laurens

Toen de Franse soldaten in St. Laurens aankwamen, vertelde de commandant burgemeester mr. J. Verheije van Citters dat ze op zoek waren naar wapens op boerderijen. Volgens de burgemeester was het onmogelijk de boerderijen te bereiken. Door de dooi van de laatste dagen waren de onverharde wegen in modderpoelen veranderd. Sommige wegen stonden zelfs helemaal onder water. Toch begonnen de Franse soldaten met hun opdracht. De eerste boer die werd bezocht was David Gideonse. Hij was een welgestelde landbouwer, die Frans sprak. Hij ontving de Franse militairen bepaald niet gastvrij. Het liep zelfs uit op een stevige woordenwisseling. Terwijl de soldaten in zijn huis rondkeken, sloop Gideonse zijn huis uit en rende naar de kerk. Hij wist waar de sleutel van de kerk lag en hij begon de klok te luiden. Vervolgens gaf hij Gerrit van Leerzem, een jonge vent, opdracht de boeren in Serooskerke en omliggende dorpen te waarschuwen dat de Franse soldaten onderweg waren. Te paard bracht Van Leerzem het bericht in Serooskerke over en ook daar werd de kerkklok geluid waarna na verloop van tijd de kerkklokken van Gapinge, Grijskerke en Oostkapelle volgden.

Inmiddels kreeg burgemeester Verheije van Citters de groep boeren uit Serooskerke in het vizier. Hij gaf hun de raad terug te gaan. Het gaat niet om vee, maar om geweren, zei hij. Als ze vandaag om wapens komen, komen ze morgen om vee, riep een boer. Ook omstanders probeerden de boeren tevergeefs op andere gedachten te brengen. Ondertussen sloten boeren uit St. Laurens en Brigdamme zich bij de groep boeren uit Serooskerke aan. Volgens overlevering hadden zich ook twee vrouwen aangesloten, allebei bewapend met een geladen pistool.

Omdat de sfeer steeds grimmiger werd, besloot de Franse commandant zijn manschappen terug te trekken. Hij gaf opdracht de geweren te laden en richting Brigdamme te marcheren om zich bij de groep Franse soldaten in Brigdamme te voegen.

De boeren achtervolgden de Fransen op afstand, op

Pycke, Pierre Joseph 1771-1820

de hoek van de Noordweg en Schotelweg probeerde burgemeester Verheije van Citters de menigte nogmaals op andere gedachten te brengen. Hij wees op de risico's voor henzelf, maar ook voor hun gezinnen, maar ook deze poging mislukte.

Gevecht

Omdat de Fransen de brug bij de Noordpoort buiten gebruik hadden gesteld, gingen de Franse soldaten zelf via de Dampoort de stad binnen. De boeren liepen richting de Noordpoort en bleven voor de poort staan. Op het bolwerk tegenover de Noordsingel verzamelden zich nieuwsgierige inwoners uit Middelburg. Ze riepen naar de boeren: kom over het ijs naar ons toe. Hieraan gaven sommigen gehoor. Een Franse officier, die op het tumult was afgekomen, rende vervolgens naar de kazerne en gaf de soldaten opdracht hun wapens te pakken en op de boeren te schieten. Willem Hubrechtse, die op Brigdamme boerde, werd dodelijk getroffen. Hij liet een zwangere vrouw na. Iedereen probeerde een goed heenkomen te zoeken. Een aantal stak de bevroren vest over. En anderen vluchtten in huizen om via de achterdeur en tuin hun vlucht te vervolgen. De Fransen achtervolgden de boeren en schoten in het wilde weg op alles wat bewoog.

Overval

Diezelfde middag van 11 februari 1814 vertrokken vanuit Vlissingen generaal Gilly, prefect Pycke met 20 Franse jagers te paard, 250 Franse pioniers en 2 kanonnen richting Middelburg. Zodra daar de rust was hersteld, vertrok een groep van 100 Franse soldaten met een aantal gendarmes naar Brigdamme, Sint Laurens en Serooskerke om de oproerkraaiers op te pakken.

In Serooskerke werden zeven personen gearresteerd, waaronder: Adriaan Wisse, Jacobus Kluijfhout, Cornelis de Kam, Adriaan Koole en Adriaan Roelse. De laatste wist zich tijdens zijn arrestatie los te rukken en te vluchten. Onmiddellijk werd op Roelse geschoten, een schotwond maakte een einde aan zijn vlucht. De zesde persoon die gevangen genomen werd, was de hervormde predikant Nicolaas Borsboom. Hoewel hij niets met het voorval te maken had, werd hij als gijzelaar meegenomen. De naam van de zevende persoon is niet bekend. Alle zeven werden afgevoerd naar Vlissingen en opgesloten in de Rammekenspoort.

Dagorder

Hierna vaardigde generaal Gilly een dagorder uit, hij schreef: Soldaten, op 11 februari 1814 hebben gewapende kwaadwillige dwazen uit Serooskerke, Sint Laurens en Brigdamme onze soldaten binnen Middelburg aangevallen. Hoewel onze troepen op een dergelijke misdadige aanval niet voorbereid waren, werden de aanvallers spoedig terug gedreven.

Tijdens die aanval is de bevolking van Middelburg, met uitzondering van een klein aantal personen, wier namen bekend zijn, rustig gebleven. Ook de burgemeester heeft zich het ambt, door hem bekleed, waardig betoond. Voordat de gevangen genomen oproerkraaiers hun straf ondergaan, wil ik eerst zeker weten wie werkelijk schuldig zijn.

Indien één van onze soldaten alsnog mishandeld of bedreigd wordt, zullen allen die op 11 februari 1814 zijn opgepakt onmiddellijk gefusilleerd worden en de woonplaatsen van de oproerkraaiers zullen in brand worden gestoken.

Soldaten, gedraag u en neem een goede krijgstucht in acht, vergeet nimmer dat u eerbied en bescherming schuldig bent aan personen en eigendommen, dan zal ik u in alle omstandigheden recht doen, aldus divisie-generaal Gilly.

Einde Franse bezetting

Op 17 april 1814 schreef generaal Gilly: 'Aan de ingezetenen van Walcheren, het keizerlijk bestuur in Frankrijk is afgeschaft. Het eerste gevolg dezer belangrijke gebeurtenissen zal zonder twijfel de vrede der wereld zijn. Inmiddels zult gij onderworpen moeten blijven aan het voorlopig bewind, hetwelk Frankrijk regeert in naam van zijne majesteit Lodewijk XVIII en elke daad van uwe zijde daarmede in strijd, zou eene misdaad zijn.'

Diezelfde dag kwamen alle gevangenen vrij, ook die uit Serooskerke. Op 6 mei 1814 verlieten de laatste Franse troepen Walcheren en op 18 mei werden dankdiensten gehouden.

Geraadpleegde boeken:

- J. de Kanter, De Franschen in Walcheren, 1814
- F. Nagtglas, De laatste maanden der Fransche heerschappij in Walcheren (november 1813 – mei 1814), 1864

Duofiets voor Serooskerke

Bert Geleijnse

"Moeten we het wel doen", vroegen de leden van het Platform Welzijn Serooskerke zich af, "zo'n groot project...." De positieve reacties onder meer vanuit de huisartsenpraktijk en fitnesscentrum de Driehoek gaven echter de doorslag. Dus gingen ze aan de slag en nu zijn ze zover dat bij drie bedrijven offertes zijn aangevraagd voor de levering van een duofiets, een tweezitter met trapondersteuning. Jacobine Vader, trekker van het project, is een en al enthousiasme.

"Vind je het niet prachtig, straks kunnen we met mensen gaan fietsen, die dat zelf fysiek of mentaal niet kunnen", zegt Jacobine bij haar thuis. "Kunnen bewegen is toch iets toevoegen aan kwaliteit van leven en samen fietsen is ook goed voor de contacten." Jacobine werkt als praktijkopleider in de zorg, dus weet ze uit eigen ervaring hoe mensen door fysiek ongemak in een zeker isolement kunnen raken. Het vormt haar drive om zich in te zetten voor een duofiets en wat bewegen betreft: daarvoor hoeft je haar echt niet te porren, getuige haar fraaie racefiets, die in huis staat.

Samen voor de buurt

Het begon allemaal bij een wensbriefje in de wensboom naast de kerk. Daarin hing ook de suggestie van Ineke Ton: een duofiets. Toen eenmaal besloten was, om die suggestie te gaan uitvoeren, volgde een try-out: Van Nieuw Sandenburgh werd een duofiets geleend en mevrouw Geschiere werd bereid gevonden om als 'doelgroep' de fiets uit te proberen, samen met Ineke, die als vrijwilliger fungeerde. Het werd een succes: mevrouw Tannie Geschiere hield zich direct aanbevolen voor een volgende rit. De try-out was daarmee ook de start van de campagne om het benodigde geld binnen te halen, zo'n 15000 euro.

Die campagne is tot nu toe uitstekend verlopen, vertelt Jacobine. Op de laatste Stroskerkse dag hingelde ze met succes geld binnen met de verkoop van noten en suikerspin en de Johanneskerk deed er een grote schep bovenop door de eigen opbrengst van die dag te bestemmen voor de duofiets. Bij elkaar leverde het 2200,- op.

Het tekent wel het draagvlak voor dit

project. "Dat is geweldig", zegt Jacobine, "alle bedrijven en instellingen, die we tot nu toe benaderd hebben, hebben financiële steun toegezegd. En we gaan nog door met bedrijven benaderen. Dat succes hebben we vooral te danken aan de steun van Klaartje Eckhardt van Veldsink Advies, zij is zelfstandig adviseur van de RegioBank in Oostkapelle. Klaartje heeft ons geholpen om hier een 'Samen voor de buurt' project van te maken." Regiobank en Oranjefonds hebben samen het VoordeBuurt Fonds opgericht, waarmee lokale projecten ondersteund worden www.samenvoordebuurt.nl.

Aanmoedigen

Inmiddels zijn bij drie bedrijven offertes aangevraagd voor de levering en het onderhoud van de duofiets. Die duofiets mag straks gestald worden bij het fitnesscentrum de Driehoek. Er komt een wervingscampagne voor vrijwilligers, motto "Ik wil graag gaan fietsen". Via een

digitale agenda kunnen zij bij toerbeurt met iemand op pad.

En de 'klanten'? Hoe worden die bereikt? Met het Platform Welzijn Serooskerke, waarin zoveel instanties en organisaties zitten, is dat geen probleem. Hulpverleners en vrijwilligers hebben contact met mensen, die minder mobiel en aan huis gebonden zijn. Zij zullen hen wijzen op de mogelijkheid van de duofiets en hen aanmoedigen om daarvan gebruik te maken.

Nu wij

Maar nu eerst het streefbedrag volmaken en daar kunnen wij, dorpsbewoners, bij helpen. Binnenkort kunnen we een flyer over het project in de bus verwachten, die ons vertelt, hoe we dat kunnen doen.

Geld storten is een ding, maar meedoen aan een sponsoractiviteit zal ook mogelijk zijn. Dit jaar of volgend jaar, want onderhoud en verzekering zijn terugkerende kosten. Wat dat voor activiteit dat zal zijn.... Dat moet nog precies uitgewerkt worden, maar in ieder geval wordt de slogan "Seroos Samen in beweging voor de duofiets" en het wordt heel leuk, verzekert Jacobine mij. En het geld? "We gaan het halen!"

Jeugdfonds Sport & Cultuur Zeeland

René Ouwerkerk, Welzijn Veere

Altijd al willen voetballen, drummen, turnen, streetdance, gitaar spelen, judoën of stralen in de spotlights? Maar is er thuis te weinig geld voor de contributie of het lesgeld? Het Jeugdfonds Sport & Cultuur Zeeland helpt je om je dromen te verwezenlijken!

Ben je jonger dan 19 jaar, dan betaalt het Jeugdfonds jouw contributie of het lesgeld en eventueel de spullen zoals sportkleding, dansschoenen of de huur van een instrument.

Hoe werkt het? Neem contact op met een van onze intermediairs!

Voor sport neem je contact op met René Ouwerkerk; r.ouwerkerk@welzijnveere.nl of 06-24517417

Voor cultuur aanvragen neem je contact op met Joke Damen; j.damen@welzijnveere.nl of 06-25196740

Als liever eerst iets meer over het Jeugdfonds Sport en Cultuur Zeeland wilt weten! Kijk dan op www.jeugdfondssportencultuur.nl

Speelplaatsen in Seroos

Izaäk Geschiere

In de 100ste Serooskerkse Waker (april 2017!) stond het vlekkenplan dat Hans Eshuis, landschapsarchitect, had gemaakt voor de herinrichting van het terrein naast de Zandput. Een vlekkenplan van een natuurspeelplaats. Manon Kluijfhout was indertijd lid van de werkgroep die zich boog over een mogelijke invulling van een avontuurlijke, uitdagende speelplaats die tot op dit moment niet is gerealiseerd. Zij doet verslag van het proces.

"We wisten dat we moesten wachten op de ontwikkelingen in de Zandput. Wat gebeurt er met het zwembad, de sportzaal en het verenigingsgebouw. Maar dat we nu, na vijf jaar nog geen stap verder zijn, is eigenlijk onverteerbaar. Mede naar aanleiding van signalen van ouders in het dorp hebben we in mei weer contact gezocht met de gemeente over dit onderwerp. In een gesprek bleek dat de gemeente wel degelijk plannen in ontwikkeling heeft, maar dat door o.a. personeelstekort en ziekte die plannen vertraging hebben opgelopen. Er is wel een extern bureau in de arm genomen om een visie te ontwikkelen en behoeften te peilen.

'Ons plan was in een la verdwenen.'

Wij hebben aangegeven dat we nog steeds het belang van en de behoefte aan avontuurlijk, natuurlijk en uitdagend spelen voor kinderen in Serooskerke onderschrijven. En dat kan ons inziens vrij simpel worden gerealiseerd. Met een graafmachine en bijvoorbeeld wat grote stenen, boomstammen, een paar grote rioolbuizen en wat heuveltjes voor de BMX'ers kom je een heel eind. Dat hoeft geen kapitalen te kosten. We weten dat er een beleidsstuk medio september wordt aangeboden aan de gemeenteraad. Dat kan voor wat meer duidelijkheid zorgen. Er zijn genoeg enthousiaste ouders die met de dorpsraad, de gemeente en wellicht lokale bedrijven willen werken aan een uitvoerbaar plan."

En de kleine speeltuintjes?

"We pleiten ervoor om de speeltuintjes aan de Bischofstraat en de Gargonstraat in stand te houden. Mits er naast deze twee speeltuintjes met toestellen een centrale speel- en ontmoetingsplaats komt, is het acceptabel dat het speeltuintje aan de Noordweg wordt omgevormd naar speelveldje zonder toestellen. Het ziet er naar uit dat toestellen die nu worden afgekeurd, niet worden vervangen, in afwachting van het te ontwikkelen beleid en de te realiseren plannen voor de Zandput en Serooskerke-Oost. Dit is niet acceptabel. En wij hebben zomaar het vermoeden dat de besluitvorming wat de Zandput betreft voor alsnog uitblijft. We zien de speelvoorzieningen verschraken en achteruit hollen. Dit willen we uiteraard voorkomen!

We hebben daarom een brief geschreven aan de gemeente met kort samengevat de volgende inhoud:

Kort samengevat:

- we zijn blij dat er op korte termijn een visie met uitvoeringsplan, concrete tijdlijn en begroting ter besluitvorming wordt voorgelegd aan het College van B&W en de Raad.
- we onderschrijven dat het belangrijk is dat kinderen in Serooskerke op een natuurlijke, avontuurlijke en uitdagende manier kunnen spelen.
- we wijzen weer op ons plan om een natuurspeelplaats

te maken aan de oostelijke rand van het Park Welgelegen.

- we geven aan dat de roep om een natuurlijke en avontuurlijke speelruimte vanuit de kinderen en ouders in het dorp groot is .
 - we onderschrijven het belang van het behoud van de kleinere speeltuinen om spelen voor iedereen toegankelijk te houden.
 - we vinden het onacceptabel dat speeltoestellen die nu worden afgekeurd niet direct worden vervangen. De huidige speelvoorzieningen dienen minimaal op peil te worden gehouden, zolang er geen toezeggingen en concrete alternatieven op korte termijn in beeld zijn.
 - we zien graag dat op korte termijn een locatie en passend bedrag vrij gemaakt worden om alsnog een natuurspeeltuin te realiseren als centrale speel- en ontmoetingsplaats voor het dorp.
- We zijn in afwachting van een uitnodiging voor overleg.

Artikel uit Waker 100

En hoe staat het met de natuurspeelplaats?

Izaäk Geschiere

De natuurspeelplaats is nog meer dan de dorpsboomgaard onderdeel van de ontwikkeling van plannen voor de aanpak/invulling van de Zandput en Serooskerke Oost. Het realiseren van de natuurspeelplaats zal dan ook enige tijd vergen. Dat betekent niet dat we stil gaan zitten en maar afwachten. Het gevormde werkgroepje (Manon Kluijfhout, Jan Kousemaker en Izaäk Geschiere) heeft Hans Eshuis, ontwerper en projectleider bij Bosch Slabbers Landschap Architecten, bereid gevonden om met onze ideeën aan de slag te gaan.

Het is de bedoeling dat de natuurspeelplaats wordt gerealiseerd ten westen van het dorpshuis De Zandput, grenzend aan de bomen van Welgelegen. Het ongebruikte deel van het terrein van de tennis kan erbij worden getrokken, en dan kan de speelplaats een terrein beslaan tot aan het zwembad. Het trapveldje wordt dan verplaatst naar de ingang van het veld en de speelwerktuigen krijgen er een ander plaats. De Jeu de Boules baan komt naast het terras van het dorpshuis te liggen.

De mensen van speelhof Hogerzaal in Middelburg hebben ons geïnspireerd maar we willen geen kopie van hun mooie maar arbeidsintensieve voorziening. Wij zien een tuin voor ons waar kinderen veilig, zonder noodzakelijk toezicht, in de natuur kunnen spelen, rennen, mountainbiken, sleeën (**), heerlijk kunnen bewegen. Hans heeft een vlekkenplan (zie pagina 6) ontworpen waarin deze ideeën zijn verwerkt. Het plan is op 15 maart aangeboden aan wethouder Jaap Melse en

projectleider Angelique Remijn. Ze reageerden positief zodat we nu naar de volgende fase kunnen gaan en dat is praten met de stakeholders, de belanghebbenden, om het plan concreet uit te voeren. Uiteraard horen bij die stakeholders ouders en kinderen!

Herinrichting "De Zandput" Serooskerke

voorstel terreinrichting fase 1
Dorpsraad Serooskerke, 15 maart 2017

jeux de boulesbaan en terras

klim en sleeheuvel

ontwerp schaal 1: 500

natuurspeelterrein

5

6

'Mister Zandput' houdt er mee op

Wim Dekker

De 'Zandput' is sinds mensenheugenis het cultureel en sociaal centrum van ons dorp. Menig verlovings- en huwelijksfeest wordt er gevierd, alsmede begrafenis-bijeenkomsten en herdenkingen. Maar ook toneeluitvoeringen, schoolfeesten en biljartcompetities vinden er plaats. De Serooskerkenaren die er nog nooit een voet over de drempel hebben gezet, zijn waarschijnlijk op één hand te tellen.

Overeenkomstig zal dus ook iedereen Jan Breedijk kennen, tot voor kort het kloppend hart binnen de muren van de 'Zandput'. Maar Jan heeft op 15 juli afscheid genomen van wat hij zelf noemt: zijn levenswerk. Tijd dus om terug te blikken op dat werk en met terugwerkende kracht nader kennis te maken met 'Mister Zandput'.

Zoektocht

Jan groeide op als boerenzoon in Nieuwerbrug aan de (oude) Rijn, dus bezocht hij ook eerst de middelbare landbouwschool, omdat zijn ouders er vanzelfsprekend vanuit gingen dat hij als oudste zoon het bedrijf zou opvolgen. "Er was zeker sprake van liefde voor het boerenleven, maar van één ding hield ik niet: koeien melken! Laat het bedrijf nou net een zuivelboerderij zijn met louter koeien die twee keer per dag gemolken moesten worden." Dus Jan switchte al snel van school en koos voor een horecaopleiding. Na het behalen van zijn diploma werkte hij in diverse horecagelegenheden, maar ook bijvoorbeeld als kaasverkoper op de markt. "Werkte ik zo toch nog in de zuivel," lacht Jan. Na zijn huwelijk met Ali werd hij bedrijfsleider van de horeca in een sportcentrum in Bodegraven. Maar altijd voor een 'baas'. Dat strookte echter niet met de ontluikende ondernemersgeest van Jan en zijn vrouw. Ze wilden voor zichzelf beginnen en zo begon er een zoektocht naar een eigen bedrijf. Niet in de uithoeken van Nederland, dus niet naar Groningen en Friesland en ook niet naar Zuid-Limburg. Jan: "Zo kwamen we terecht in het cen-

trum van ons land; Zeeland dus!". Zijn oog viel op een advertentie in een horeca-vakblad waar een café annex frituur te koop werd aangeboden in het pittoreske Serooskerke. Daar aan de Torenstraat 17 heeft Piet Markusse zijn Taveerne Pallieter omgedoopt tot café frituur 't Centrum, maar na twee jaar houdt hij het voor gezien en vertrekt naar In 't Bonte Vaerken in Veere (de huidige frituur aan de Kaai). Jan en zijn vrouw kopen 't Centrum en beginnen er op 1 februari 1984 hun zaak. Zij wonen dan met hun 2-jarig zoontje Tom achter het café, waar zich slechts één kamer en één slaapkamer bevindt.

Vermaarde friet

Aanvankelijk moest het Centrum nog concurreren met de twee andere etablissementen in ons dorp te weten Het Strôskerks Eetuus en café Veldzicht. De veranderingen die Jan al snel aanbracht werden hem aanvankelijk niet altijd in dank afgenomen door de vaste stamgasten. Het eerste wat hij verwijderde, waren de gordijnen en de vitrages voor de ramen, waardoor het zicht naar buiten verhelderd werd. Maar dientengevolge ook naar binnen... Op de vraag die steevast rond een uur of zeven op de vrijdagavond werd gesteld om de gordijnen te sluiten, antwoordde hij altijd: "Als je niet gezien wilt worden, dan ga je maar ergens anders drinken". Ook de aanpassing tot eetcafé werd niet door iedereen geapprecieerd. Maar met het verdwijnen van café Veldzicht, dat werd omgebouwd tot een heuse discotheek met de illustere naam Joy, kwam in 't Centrum de loop er goed in. Zo goed zelfs dat Jan personeel moest aantrekken om aan de vraag naar zijn inmiddels vermaarde friet te kunnen voldoen. Ook werd hij dikwijls geholpen door één van zijn vaste stamgasten Ko Gideonse, beter bekend als Ko Kachelpuupe, die voor een gratis borrel aardappels kwam pitten. Ko werd dan op de achterplaats achter een grote speciekuip gezet waar hij wel honderden kilo's aardappelen moet hebben geschrapt en gepit.

Macrameeën in de Zandput

In 1989 krijgt Jan de vraag van de gemeente Veere of hij de exploitatie van het verenigingsgebouw De Zandput voor zijn rekening wil nemen. De combinatie met 't Centrum werd het gezin te veel, mede omdat Jans vrouw toen ook ziek werd. Eerder dan gepland werd het café verkocht en betrokken ze de woning aan de Burgemeester Dregmanstraat waar Jan nog immer resideert. Het werk in De Zandput bestond voornamelijk uit het verzorgen van de koffie voor de diverse clubjes die er hun activiteiten hadden zoals de zangvereniging, oude-

rensoos en de biljartclub, maar ook feesten en partijen werden er gevierd en er werden vergaderingen van de Dorpsraad gehouden. Zelfs de Weefkring kwam er macrameeën. "Maar ook landbouworganisatie ZLTO vergaderde hier en de huisvrouwenverenigingen niet alleen uit Serooskerke maar ook uit Middelburg organiseerden hier jarenlang hun Kerstviering," vertelt hij. Zo groeide de Zandput uit tot niet alleen het sociale en culturele centrum van Serooskerke, maar vervulde het zelfs een regiofunctie voor het platteland van Walcheren.

"Maar van kopjes koffie voor biljarters, kon ik mijn boterham niet beleggen," vertelt hij.

Bitterballen

Om zijn nering uit te breiden begint Jan vanuit de Zandput zijn cateringbedrijf. Mede ingegeven door een toenemende vraag van zijn klanten. "Verzorgde ik eerst alleen een broodmaaltijd, dan kwam al gauw de vraag of er een slaatje bij kon en liefst ook iets warm. Voordat ik het wist stond ik een heel koud en warm buffet te maken voor 150 man." En van het één kwam het ander, al snel had Jan twee loodsen vol met terrasmeubilair, heaters, tenten, barbecues en statafels voor de verhuur en werd Breedijk Horeca Verzorging een begrip in het Zeeuwse cateringland. Jan had daarbij een belangrijk motto: "het moet goed en genoeg zijn." Hij relateert direct zijn culinaire aspiraties. "Het was goed maar geen haute-cuisine, de mensen vroegen ook niet daarom. Kwam ik met mooi opgemaakte schalen langs, pakten ze toch altijd eerst de bitterballen."

Dat deed niet Koningin Beatrix in 1998, toen zij na een werkbezoek in Veere in de Zandput de lunch gebruikte. Wel vond ze de maaltijd overheerlijk. "Ik wacht nog steeds op het lintje daarvoor", grapt Jan.

Trouwe klanten

Op mijn vraag waar hij met de grootste voldoening op terugkijkt, antwoordt hij: "Toch wel op mijn trouwe klanten, die stevast hun verjaardags- en huwelijksdagen kwamen vieren in de Zandput. Ik vond het heel betekenisvol om voor die mensen een mooie bijeenkomst te organiseren. En natuurlijk op mijn vast team van medewerkers die me heel trouw zijn gebleven in al die jaren. Zij waren me tot grote steun in de zware periode van ziek zijn en overlijden van mijn vrouw. Maar ik heb ook ontzettend veel met ze gelachen, soms was het gezelliger in de keuken dan in de zaal..."

Reischeques

Maar nu is het doek gevallen, of zo je wilt: heeft Jan zelf de handdoek in de ring geworpen. Het is mooi geweest. Op vrijdag 15 juli hield hij zijn spetterend afscheidsfeest in diezelfde Zandput. "Ik kreeg van de diverse verenigingen zoveel reischeques dat ik even dacht dat ze me van het dorp weg wilden hebben..."

Maar niets is minder waar, Jan is en blijft in Serooskerke, maar de karakteristieke aanwezigheid achter de bar van "Mister Zandput" zullen we zeker gaan missen.

Devrim Tanfer, de nieuwe beheerder van de Zandput

Izaäk Geschiere

Devrim is geboren en getogen in Vlissingen. Zoon van een Turkse vader en een Nederlandse moeder. Hij werkt als facilitair manager en manager vastgoed bij O.O.S.

De grote vraag: gaat er iets veranderen?

Devrim: "In principe niet. Verenigingen moeten gebruik kunnen blijven maken van de Zandput. De gemeente heeft contact gezocht met ons en gevraagd of wij mogelijkheden zagen. Wij, O.O.S., gaan de uitdaging aan en nemen daarmee een stukje maatschappelijke verantwoordelijkheid op ons. We hebben een contract voor twee jaar."

De gemeente wil vaart maken met het onderzoek of de Zandput wordt gerenoveerd of dat er nieuwbouw plaatsvindt.

Over een jaar moet er meer bekend zijn. Nu heeft de gemeente een klein bedrag beschikbaar gesteld om wat in het oog lopende zaken op te knappen: een likje verf hier en een nieuw gordijn daar. Devrim: "Over een jaar moeten we weten waar we aan toe zijn, hebben we een jaar ervaring opgedaan en moeten we plannen kunnen maken."

Hij hoopt dat de feesten en partijen die de afgelopen jaren plaatsvonden in de Zandput, weer terugkomen op de agenda. Bij grotere partijen en feesten werkt hij samen met de brasserie De Lindeboom.

Zowel in de kleine als in de grote zaal kan worden geëst, vergaderd en wat al niet meer. Devrim: "We willen met de Zandput het dorpscentrum van Serooskerke laten opbloeien door activiteiten te creëren voor jong en oud. Vooral de jongeren missen een plek om samen te komen en gezelligheid te ervaren. We kunnen natuurlijk ook zelf avonden verzorgen zoals een après ski, een oktoberfeest, een jeugddisco, etc. We zullen proberen in te spelen op de wensen die boven komen. De prijzen blijven voorlopig hetzelfde."

Herdenking Slag om de Schelde en Bevrijding Serooskerke op dinsdag 8 november 2022

Programma

14.30 uur

Verzamelen bij het monument op het plein bij de Johanneskerk

14.35 uur

- Toespraak: vertegenwoordiger van de gemeente
- Terugblik op de gebeurtenissen in 1944 en lezen namen door de kinderen van Serooskerke, gevolgd door plaatsen bloemen door de kinderen
- Last Post
- Twee minuten stilte
- Reveille
- Volksliederen van Nederland en Groot Brittannië
- Leggen van de bloemen namens de gemeente Veere, British Legion en organisaties uit Serooskerke
- Afsluiting

Lezers schrijven

Beste Bert

Met interesse lazen wij je e-bike artikel in de laatste Waker. Zo te zien een behoorlijk duidelijk verhaal. Toch blijven er nog wat vragen open (waarover later meer). Zelf zijn wij sinds een aantal jaren enthousiaste e-bikers. Met deze hulpvaardige fietsen rijden we heerlijk langs 's Heeren wegen op Walcheren en elders in Nederland. Rustig pedalerend (een kleine 20 km/uur; in noodgeval- len sneller) genieten we van het mooie landschap. En als we je cijfers voor het energieverbruik van de e-biker mo- gen geloven, wordt een eventueel conditieverlies ruim- schoots gecompenseerd door de aanzienlijke hoeveel- heid extra kilometers die we maken op onze elektrische (g)ezel. En de auto blijft vaker ongebruikt voor de deur staan, goed voor de portemonnee en het milieu!

We moeten je hierbij wel nageven dat het gebruik van de e-bike wat andere vaardigheden vergt dan van een gewone fiets. Maar ook hier geldt het motto "Ken uw beperkingen", en als je dat in de gaten houdt gebeuren er weinig rare dingen, is onze ervaring.

Wat verder opvalt in je artikel is dat je ervan uitgaat, dat ouderen alleen conditie kunnen opbouwen via het zich (in weer en (tegen)wind) per fiets verplaatsen. Maar dan moeten we je er toch op wijzen dat er ouderen zijn, die geregeld wandelen, 2 keer in de week tennissen en/ of naar de sportschool gaan. En dan tussen de bedrijven door ook nog in hun (soms niet al te kleine) tuin werken. Dus: hoezo conditieverlies?

En ten slotte nog een laatste opmerking: We hebben een beetje het gevoel dat de redacteurs van de Waker (in- clusief die nieuwe medewerker, die trouwens ook mijn tennismaatje is) enigszins aanhanger zijn van de anti e-bike lobby (wat dat ook moge betekenen). We zijn benieuwd of hier niet een kern van waarheid in zit.

Met vriendelijke en sportieve groet
Nel en Henk Ton

Beste Nel en Henk,

Bedankt voor jullie reactie, je schrijft als redacteur toch niet voor niets zo'n artikel. Misschien mag ik nog een keer zeggen, dat ik niet anti e-bike ben zoals jullie mis- schien denken.

Voor mensen met specifieke gezondheidsproblemen is de e-bike een uitkomst. Ze zouden anders wellicht hele- maal niet aan bewegen toekomen.

Waar ik wel sceptisch over ben is de e-bike als uiting van onze gemakscultuur, het moet allemaal, makkelijk, snel en comfortabel gaan. Mensen, jonger dan ik en fit ogend, glijden mij zonder inspanning op de e-bike voorbij wanneer ik mijn tochtje maak door onze dreven. Om over jongeren op e-bikes maar te zwijgen.

Ik heb ook niet beweerd, dat 'gewoon' fietsen de enige manier is voor ouderen om hun conditie op te bouwen. Gelukkig niet, jullie noemen zelf al de nodige voorbeel- den, maar het wordt wel een punt als je juist weinig be- weegt en dan je fiets voor een e-bike inruilt. De kans is dan heel groot dat je aan de norm voor gezond be- wegen niet toekomt of je moet dat compenseren door aanzienlijk verder te fietsen dan je gewend bent. Eerlijk gezegd, ik betwijfel het of dat bij het merendeel van mijn medefietsers -met trapondersteuning – gebeurt. Je zou er eens een onderzoek aan moeten wagen.

Tenslotte: het is niet aan mij om iets te zeggen over ebike sentimenten van anderen, dus ook niet van de "nieu- we medewerker". Nu zien jullie elkaar geregeld op de tennisbaan. Ik zou zeggen: vervang de slagenwisseling een keer door een gedachtewisseling over dit boeiende onderwerp.

Groet
Bert Geleijnse

Zandput kalender

Devrim Tanfer

Dinsdag	04-10	Groei & Bloei	19.00 uur
Maandag	10-10	Groei & Bloei	19.30 uur
Dinsdag	11-10	WMO raad Veere	19.30 uur
Vrijdag	14-10	EMM concert	19.00 uur
Dinsdag	18-10	Groei & Bloei	19.00 uur
Woensdag	19-10	Open tafel	11.00 uur
Woensdag	19-10	Dorpsraad	19.30 uur
Dinsdag	01-11	Groei & Bloei	19.30 uur
Dinsdag	08-11	WMO raad Veere	19.30 uur
Dinsdag	15-11	Groei & Bloei	19.00 uur
Vrijdag	18-11	Uitvoering toneel	20.00 uur
Maandag	21-11	Groei & Bloei	19.30 uur
Woensdag	23-11	Open Tafel	11.00 uur
Vrijdag	25-11	Uitvoering toneel	20.00 uur
Dinsdag	29-11	Groei & Bloei	19.00 uur
Woensdag	07-12	Dorpsraad	19.30 uur
Dinsdag	13-12	WMO raad Veere	19.30 uur

Vergaderdata Dorpsraad

- Woensdag 19 oktober
- Woensdag 7 december

Volgende Waker

Het volgende nummer van de Serooskerkse Waker verschijnt in december 2022. Kopij hiervoor graag vóór 11 november inleveren. Reacties die te laat zijn kunnen helaas niet meer worden geplaatst. Anonieme reacties worden niet geplaatst. De

redactie behoudt zich het recht voor om artikelen te weigeren en/of aan te passen. Bijdragen voor de Serooskerkse Waker alstublieft opslaan in WORD. Afbeeldingen graag in JPG-formaat. Foto's en artikelen bij voorkeur los van elkaar digitaal aanleveren.

Wijzigingen in adres of tenaamstelling graag doorgeven aan de penningmeester

 /serooskerkewalcheren

Wist u dat...

-Ella Dieleman en Peter Seerden op 6 juli als eerste nieuwe bewoners van de Woongaard de sleutel van hun huis kregen?
-inmiddels de twaalfde woning is opgeleverd?
-er al één gezin daadwerkelijk woont?
-dat het aantal hangbloembakken dit jaar met 8 is toegenomen?
-we hopen dat het er volgend jaar meer dan 50 zullen zijn?
-men op 12 september begonnen is met het plaatsen van zonnepanelen voor de postcoderoos op het dak van de manege?
-de tweede editie van de wereldmaaltijd al op 12 november zal plaatsvinden?
-dit allemaal lichtpuntjes zijn?

't is weer voorbij die mooie zomer...'